

2475
1445
344

2475.1445.344
Sahib al-Zamani
Iqtisad-i bimar-i...

Princeton University Library

32101 076326543

دكتور ناصر الدين صاحب الزمانى

ا ق ت س ت د ا ر

ب ي ب م ا ك

ك ت ا ب

دکتر ناصر الدین صاحب الزمانی

Iqtisād-i bīmār

اقتصاد بیمار کتاب

(شدّائی):

اتحادیهی ناشران و کتابفروشان

تهران - خیابان شاه آباد کوچه سید هاشم شماره ۱۱

تلفن - ۳۳۴۱ ۸۸

2475
1445
344

این کتاب با وسیله انجمنهای ناشران و کتابفروشان
و مناسبت هفدهی کتاب در آبانماه ۱۳۴۷
در چاپ پیر و زبچاپ رسیده است

خوانندگان گرامی

انجادیهی ناشران و کتابفروشان در دوره‌ی جدید فعالیت خود، ضمن کوشش‌های لازم در جهت حفظ هنافع ناشران و کتابفروشان برای راهنمائی بیشتر همکاران، در امر نشر و توزیع کتاب، و همچنین معرفی بهتر و بیشتر کتاب در اجتماع، و ایجاد رابطه‌ای صمیمه‌انه بین ناشر و خواننده، اقدام به تشکیل جلسات سخنرانی توسط شخصیت‌های علمی و ادبی در محل انجادیه نموده است.

اولین سخنران این جلسات آقای دکتر ناصرالدین صاحب‌الزمانی، نویسنده و روشناس معروف، با بیانات مستدل و جالب خود تحت عنوان «اقتصاد بیمار کتاب»، عص چهارشنبه ۲۰ اردیبهشت هام ۱۳۴۷ آنچه را که درباره‌ی کار کتاب و گرفتاری‌های ناشران و ناشر احتیه‌ای هست تلا به بین ناشر و خواننده است، با نظر دقیق خود مشکافی و تشریح نمودند. چون مطالب منبور از هر جهت برای هر کسی که با کتاب سرو کار دارد، مورد استفاده موبایشد، از این‌رو انجادیه، به نشر آن، در دفتر حاضر، مبادرت‌هی ورزد.

اقتصاد پیمار کتاب

مسئله‌ی گرانی کتاب

بسیاری از مردم ، بویژه جوانان و دانشجویان ، غالباً شکایت می‌کنند که کتاب‌گران است. آیا عکس العمل و پاسخ ناشران و کتابفروشان ، در برابر این عقیده‌ی نسبتاً عمومی چیست ؟

ما برای دریافت این پاسخ ، بطور ناشناس ، به‌چند کتابفروشی رفتیم و با تقاضای کتابی ، سپس در باره‌ی بهای آن ، بدفروشنده اظهار داشتیم که :

- این کتاب خیلی گران است !

و این‌ها نمونه‌ی پاسخ‌هایی است که به ترتیب ، ۶ ناشر و کتابفروش بنا ، داده‌اند :

۱ - چه چیز ارزان است که کتاب باشد ؟

۲ - شما وقتی به‌یک کافه می‌روید ، هر چه خرج‌تان بشود ، هیچ وقت اعتراض نمی‌کنید . و گاهی به راحتی در یک شب ، پول‌ده جلد کتاب را ، خرج می‌نمایید . ولی بدکتاب که میرسید ، هی‌گوئید گران است ؟

۳ - کسی که شما را مجبور نکرده است که این کتاب را بخرید .

اگر مایل نیستید ، نخرید !

۴ - اگر کسی کتابخوان باشد ، متوجه می‌شود که ارزش این کتاب ، خیلی بیش از این‌هاست . اصلاً برای کتاب و علم هم مگر می‌شود ،

تعیین نرخ کرد؟! ولی البته اگر کسی زور، زور کی بخواهد کتاب بخواند،
یا مجبورش کرده باشد که برای درس و امتحان بخواند، هر کتابی مفت
هم به او بدهند، باز به نظرش گران است!

۵ - بله حق بجانب شماست. ولی تقصیر ناشر است که قیمت آنرا
گران گذارده است. ما فقط فروشنده هستیم، و حق ناچیزی از فروش
دریافت می‌کنیم. و همه هم این شکایت را بما می‌کنند.

۶ - ما ۱۵ درصد استثناءً بشما تخفیف می‌دهیم. ولی لطفاً به کس
دیگری نگوئید. چون آنوقت همه از ما انتظار دارند که بدآنها تخفیف
بدهیم. و اگر ما بخواهیم بد همه تخفیف بدهیم، دیگر برای ما هیچ
صرف نمی‌کندا

پایداری مسئله

پاسخها و عکس‌العمل‌های شش‌گانه‌ی بالا، روش متداول تجارتی
حل مسئله‌ی گرانی، یا دست‌کم مبارزه با عقیده‌ی متداول گرانی کتاب،
در بازار کتاب ایران است.

- آیا در این کشمکش و گفتگو، بر سر مسئله‌ی گرانی کتاب،
بین خریدار و فروشنده، هیچ گونه راه حلی اساسی، ارائه یا جستجو
شده است؟

- آیا خریدار، با شنیدن این سخنان، واقعاً قانع شده است که
اعتقاد قبلی او نسبت به گرانی بیاید کتاب، بی اساس بوده است؟ و آنرا
از آن پس بدیگران خواهد گفت که عموماً در بازارهای ناشران و کتابفروشان،
اشتباه می‌کنند. ومثلاً حق بجانب ناشر یا کتابفروش است؟

– یا آنکه خریدار، اگر مجبور است، با وجود عقیده‌ی قبلی نسبت بگرانی کتاب، با اکراه آنرا می‌خرد؟ و یا از خرید آن، صرف نظر می‌کند، و مسئله برای ناشر و فروشنده، و عقده‌ی گرانی کتاب، برای خریداران، همچنان بر جای خواهد ماند؟!

متأسفانه پاسخ هیبت، به احتمال اخیر، یعنی پایداری مسئله – بد واقعیت تزدیک تر است. زیرا، در ۴ مورد از ۶ مورد (پاسخ‌های ۱-۴) مسئله گرانی کتاب برخلاف اصل روانشناسی بازارگانی و فروشنده‌گی که می‌گوید «حق بامشتری است» – بکلی انکار گشته و مستقیماً بدخریدار حمله شده است. و بطور ضمنی ولی نسبتاً صريح و اهانت آمیز، به او گفته اند که :

– تو نمی‌فهمی، از اقتصاد و هزینه‌ی زندگی و کتاب، چیزی سرت نمی‌شود!

– اصلاً کتاب خوان نیستی! اهل کتاب و علم نیستی! مگر کسی مجبورت کرده است، و زورزور کی می‌خواهی کتاب بخری، و مانند آن؟! در دو مورد دیگر (مورد ۶ - ۵) فروشنده، مذبوحانه واسترحام آمیز، تنها برای خود – و بزیان آشکار صنف ناشران، و تقویت احساس زیانمند گرانی خریدار نسبت به کتاب – راه حل موقت را، جستجو و پیشنهاد کرده است.

«کتابفروش»، در مورد پنجم، باتأئید بیچون و چرای مشتری، بین «خود» و «ناشر» جدائی افکنده است. وی را، خود کامدای ستمگر، معرفی نموده است. خود کامدای که بدون توجه به منافع مشتری، و مصلحت فروشنده، هر بیانی را که خواسته است، بر کتاب نهاده است.

و آنگاه «فروشنده بیچاره» را نیز سپر بالای خویش ، و هدف تیر ملامت خریداران ذیحق و ستمدیده ، قرار داده است .

در مورد ششم نیز فروشنده عین همین روش ، یعنی تفکیک ناشر از کتابفروش ، و تأیید گرانی کتاب را تنها با لحنی ملایمتر ، اتخاذ کرده است . و مدعی است که بخاطر خریدار ، و جبران گرانفروشی ناشر ، وی ۱۵ درصد از حق فروش خود را بدخریدار تخفیف می‌دهد ، تا ضربت گرانی اضطراری کتاب را ، بر مشتری ، حتی المقدور تحمل پذیر نماید ! بطور خلاصه ، در هیچ یک از موارد دشکانه ، پاسخ فروشنده‌گان بداظهار و احساس خریدار ، نسبت به گرانی کتاب ، بطور صحیح بررسی نشده است . در این پاسخ هیچ‌چیز ، بر اطلاع خریدار ، در مورد اقتصاد کتاب ، علت «گرانی» یا «گران نمائی» آن ، افزون نگشته است . بلکه برعکس ، خریدار ، در چهار مورد خود را مورد حمله و اهانت ، و در دو مورد ، تأیید شده احساس کرده است . ضمناً گرهی اس-اسی نیز از کار فروشنده گشوده نشده است ، و باحتمال قوی در چهار مورد نخستین از شش مورد نیز ، هردو ناراضی ، و احياناً خشمگین و عصبانی ، از هم جدا شده‌اند .

در یک مورد هم (در مورد ششم) با وجود پیشنهای تخفیف ، هنوز احیاناً احساس گرانی و غبن خریدار زائل نگشته است . زیرا وی ممکن است ، پیش خود بیندیشد که اگر :

— ناشر ، این همه بهای کتاب را گران نکرده بود ، هنوز ممکن بود من کتاب را ارزان تر از آنجه که اینک با وجود ۱۵ درصد تخفیف می‌خرم ، خریداری کنم ؟

در هر حال، در این کشمکش، بر سر بهای کتاب، نسبت به ناشر که دست کم نیمه خالق کتاب، و یکی از ارکان اساسی خدمت‌بفرهنگ کشور، و توسعه و نشر داشت، و سرمایه و وقت خود را وقف انتشار کتابی کرده است که فروشش عموماً بد هیچ وجه مسلم نیست، بدون هیچ گونه توجه به اشکالات وی، احساس بدینی خریدار، باحتمال قوی، اگر افرون شده باشد، دست کم تأیید گشته است.

از اینروی، «اقتصاد کتاب» در شرایط کنونی کشور ما، دست کم بر اثر احساس ناسالم و زیانمندی که میان خریدار و فروشنده آن ایجاد می‌کند، از نظر روانی، «اقتصادی بیمار» است. و در نتیجه ادامه‌ی صحیح و زیای آن، با وضع کنونی، درکشوری که بیش از هر زمان بدتوسعه‌ی فرهنگی، سواد عمومی، و اعتیاد به مطالعه‌ی کتاب نیازمند است، میسر نیست.

شکایت‌های اساسی خریداران کتاب

در بررسی چندی که ما توسط پرسشنامه انجام داده‌ایم، علاوه بر شکایت دانشجویان، واهل کتاب، از وجود غلطی‌های زیاد چاپی در کتابها، بر ترتیب، سه شکایت زیر، مهمترین شکایت خریداران کتاب، بشمار رفته است:

- ۱ - کتاب در ایران گران است.
- ۲ - کتاب خوب کمیاب است.
- ۳ - کتاب خوب، اصلاً وجود ندارد که هارا از کتابهای خارجی بی‌نیاز کند. به ترجمه‌ها نمی‌شود، اعتماد کرد. و انسان باید، همواره به اصل یا ترجمه‌ی کتابها، بزبانهای خارجی مراجعه نماید!

شکایتهای اساسی ناشران

در برابر شکایتهای خریداران کتاب در ایران - بدون آنکه در اینجا فعلاً بخواهیم به نقد درستی‌ها و نادرستی‌های آنها پردازیم - ناشران و کتابفروشان نیز شکایتهایی دارند که مهمترین آنها سه شکایت زیر است :

۱ - هزینه‌ی زندگی بطور مرتب ، گران‌تر می‌شود ، ولی ما نمی‌توانیم بهای کتاب را زیاد بالا بیریم . بعبارت دیگر ، مشکل کارکتاب ، از نظر ناشران ، عدم امکان افزایش بهای کتاب ، همگام با افزایش سریع سطح زندگی است .

۲ - خریدار کتاب بسیار کم است . متوسط تیراژ کتاب بین هزار تا هزار و پانصد نسخه است . یعنی مشکل کمی خرید ، و پائین بودن سطح انتشار کتاب که خود یکی از علل گرانی کتاب بشمار می‌رود ، دومین مشکل مهم ناشران است .

۳ - خریداران موجود کتاب هم ، هیچ‌گونه شتابی برای تهییدی کتاب‌های مورد نظر ندارند . از این‌رو چاپ هر کتاب خوب ، فروش ، دو سه سال بطول می‌انجامد . و سرمایه‌ی ناشر ، بیش از حد لازم در کسب‌های مشابه ، حبس می‌شود ، و در نتیجه مشکل ربح‌ها و نزول‌های کمرشکن و پیش‌ینی نشده‌ای را پدید می‌آورد . بعبارت دیگر ، مشکل سوم کتاب نیز عبارت از «گندی سرعت فروش» و عوارض آن است .

مسائل اساسی کتاب

بدین ترتیب، مشکل اساسی کتاب، در ایران، بنابر نظر خریدار و ناشر، بطور خلاصه عبارت است از:

۱- گرانی کتاب

۲- کمیابی کتاب خوب، اعم از تألیف یا ترجمه

۳- عدم امکان افزایش بهای کتاب، همگام با افزایش سریع

سطح زندگی

۴- کمی خریدار، در نتیجه پائین بودن سطح انتشار که خود

موجب گران شدن غیر لازم کتاب می شود.

۵- کندی سرعت فروش کتاب، و در نتیجه حبس سرمایه

بدیهی است مسائل اساسی کتاب، متأسفانه تنها بهمین فهرست

پنجگانه، پایان نمی پذیرد. و ضمناً نیز، پاره‌ای از این مشکلات،

علی‌رغم نظر خریداران و ناشران، مشکلات واقعی کتاب محسوب

نمی‌شوند. بلکه هر دو گروه، در تشخیص و آسیب شناسی خود،

چنانکه خواهیم دید، دچار لغزش‌ها، گرافه بینی‌های شده‌اند که خود

- این عدم تشخیص صحیح- از مهمترین مسائل کتاب، و اقتصاد دیما

ر بشمار می‌رود.

راه حل‌های توسعه‌ی فروش کتاب

تا کنون برای حل مسئله‌ی کتاب، بطور آگاه و ناآگاه، کوشش‌ها و

پیشنهادهای شده است که ارزیابی و بررسی انواع و رسائی‌ها و نارسائی‌های

آنها، برای تنظیم هر طرح اساسی کتاب ضروری بنظر می‌رسد.

مهمنترین راه حل‌هایی که تا کنون برای توسعه فروش کتاب، در ایران جستجو شده است، عبارتند از راه حل‌های نهگانه زیر:

- ۱ - کتاب خوب - البته عموماً بگمان وطبق ارزیابی ناشران بیشتر چاپ شود. عملاً نیز بسیاری از ناشران در این مورد اقدام کرده‌اند.
- ۲ - کتابهای جیبی ارزان قیمت چاپ شود.

فکر ارزان فروختن کتاب، دامنه‌اش یک چندی تا به کیلوئی فروختن کتاب نیز منجر گشت. لیکن، آن، موجی زیانمند بود که ناشران و پیشگامان آنرا، تا به آستان ورشکستگی، و مردم را به آسیب کتابزدگی، و کتابها را بنا بر اصطلاح مشهور به خطر بادکردن، و فروش نرفتن، فرو در کشید.

- ۳ - کتاب، نسیه و به اقساط طویل المدت، فروخته شود.
- ۴ - کتاب با تخفیف‌های مختلف فریبنده، فروخته شود.
- ۵ - مؤسسات غیرانتفاعی نشر کتاب به وجود آید، همانند انتشارات فرانکلین، ترجمدو نشر کتاب، بنیاد پهلوی، انجمن آثار ملی، انتشارات دانشگاه، بنیاد فرهنگ ایران، و مانند آن که کتابهای برگزیده‌ای را چاپ نموده حتی المقدور، بصورت غیر انتفاعی، با بهای ارزان‌تر بفروشد.
- ۶ - پاره‌ای از مؤسسات، نظیر شرکت نفت، وزارت آموزش و پرورش، و شهرداریها، مقداری کتاب از ناشران بخرند.

- ۷ - دستفروشی‌ها و نمایندگی‌های فروش کتاب توسعه یابد. بطور یکه فروشگاهها و سوپر مارکت‌ها نیز بخش‌های ویژه‌ی فروش کتاب داشته باشند. و نمایندگان فروش کتاب، بعنوان «ویزیتور» به ادارات،

و خاندها مراجعه نمایند.

۸ - کاستن از محتویات و کیفیت کتاب ، تا آنکه چاپ آن ، و در نتیجه بهای آن ، ارزان تر تماس شود ، و ارزان نیز ، بفروش برسد ، مانند :

الف - حذف فهرست‌ها ، حاشیه‌ها ، منابع ، و مأخذ ، بویژه منابع و مأخذ خارجی بدخط لاتین

ب - کاستن از حسن کاغذ ، و چاپ ، عدم دقت در غلط گیری ، رد تهدوزی ، تجلید و صحافی و مانند آن ...

ج - انتخاب مترجمان و مؤلفان بی‌ماید و ارزان قیمت ...

۹ - جبهه‌ی تبلیغاتی و ارشادی و تشویقی کتاب ، تقویت شود .
فهرست‌های مجانی ، و آگهی‌های تجاری روزنامه‌ای ، تلوزیونی و رادیوئی و مانند آن اشاعه یابد . کوشش شود که مجلات و روزنامه‌ها ، ستونهای را بدند و معرفی کتاب ، اختصاص دهند . حتی المقدور ، رادیو و تلوزیون نیز بمعرفی آثار نویسنده‌گان و مترجمان پردازند .

جوائزی برای بهترین کتابها و ترجمه‌ها ، جشن‌هایی برای کتاب ، مانند هفتادی کتاب ، نمایشگاه‌هایی برای بهترین کتابهای سال و مانند آن ، تشکیل دهند .

ارزیابی راه حل‌های مسئله‌ی کتاب

راه حل‌های نهاده‌ی بالا ، همچنانکه اشاره‌رفت تاکنون از طرف افراد و گروه‌ها و مؤسسات مختلف ، پیشنهاد ، یا بکار بسته شده است .
لیکن عموماً همه جنبه‌ی محاسبه‌ی ذهنی ، خوبی‌بینی و امیدواری داشته

است، نه آنکه پی‌آمد بررسی و پژوهشی اساسی باشد. ضمناً نیز فعالیت آنها، بیشتر در سطحی بسیار محدود، وقت، پراکنده و ناهمانگ بوده، کمتر نیز جنبه‌ی اجتماعی داشته است. بلکه غالباً هر شیوه اگر از طرف یکی دونفر یا گروه پیشنهاد و تعقیب شده است، بسیاری دیگر بدان اعتقادی نداشته، با آن مخالفت کرده و یا در برابر آن، روش مقاومت منفی، عدم همکاری و حتی کار شکنی در پیش گرفته‌اند.

در اینجا، ما به اختصار به نقد پاره‌ای از موارد، تحت پنج عنوان

زیر، می‌پردازیم:

۱ - قبول ضمنی مسئله‌ی گرانی کتاب بوسیله‌ی ناشران

۲ - سلیقی شخصی ناشران، معیار نشر کتاب

۳ - تخفیف ورشکستگی

۴ - توسعه جوئی‌های پر در درس

۵ - کیفیت و خوبی، فدای ارزانی کتاب

و اینک شرح هر یک از موارد پنجگانه بالا:

۱ - قبول ضمنی گرانی نه‌گانه‌ی توسعه‌ی فروش کتاب، علی رغم آنکه در پنج مورد (مورد ۶-۲) از راه حل‌های

عموماً ناشران، هنگام برخورد با خریدار، نظر وی را در مورد کتاب ردی‌کنند، در حقیقت خود بطور ضمنی شکایت مردم را، مبنی بر «گرانی کتاب»، پذیرفته‌اند. زیرا کوشش‌ها، در پنج مورد هزبور، همه درجهٔ ارزانتر کردن کتاب، صرف شده است.

این هنگام، منطقاً این پرسش مطرح می‌شود که آیا:

- واقعاً کتاب در ایران، همانطور که غالباً تصور می‌رود، گران است؟ و در نتیجه نیز مهمترین راه حل آنهم، همان ارزان کردن آن است؟

اگر این فرض و تشخیص، بی‌چون و چرا، درست می‌بود، طبعاً «کتاب کیلوئی» یا فروش کتاب بصورت کیلوئی، باید ادامه‌می‌یافتد، و مبتکر آن نیز، گوی سبقت را از تمام همکاران خویش درمی‌ربود.

- پس چرا، در عمل چنین نیست، و ارزانی کتاب تنها چاره‌ی مشکل فروش آن بشمار نمی‌رود؟

پاسخ بدین سؤال، بطور خلاصه شاید این باشد که چون، از جمله «ظرفیت فروش»، و «مشتری کتاب» محدود است.

برای نمونه، نان را هشال می‌آوریم. فرض کنیم، مصرف نان تهران، روزانه پنجاه تن از قرار کیلوئی ۵ ریال باشد. اینک اگر قرار شود که نان کیلوئی یک ریال شود، چه مقدار ممکن است، بر اثر این ارزانی، بر مصرف نان افزوده شود؟ مسلماً مقدار ناچیزی، احیاناً در حدود پنج تا ده درصد، زیرا خانواده‌ای که برای هشال، شبانه روز، سه نان سنگک مصرف دارد، و احتمالاً نیز هر بار، در حدود نصف تا یک سوم از یک نان راهم اضافه بر مصرف دارد، دیگر بسیار بعيد بنظر می‌رسد که تنها بخاطر ارزانی نان، از فردا روزی پنج نان بخرد.

۲- حکومت سلیقه‌وداوری و پندار شخصی در نخستین راه حلی که برای بهبود وضع اقتصاد کتاب در ایران،

پیشنهاد و جستجو شده است ، چنانکه دیدیم ، « چاپ کتابهای بهتر » ، توصیه کشته است . ذکر « کتابهای بهتر » ، آسان بنظر می رسد . لیکن معیار این « بهتری » چیست ؟

– سلیقه‌ی ناشر ؟

– سلیقه‌ی خواننده ؟

– نیاز راستین فرهنگی ، معنوی ، علمی ، ادبی ، هنری و تفریحی مردم ؟ و بعد وسیله و معیار کشف و سنجش و تعیین این سلیقه‌ها و نیازها چیست ؟

– حدس و تصور تجربی ناشر ؟

– حدس و تمایل افراطی یا کمیلت مبارز ؟

– پژوهش و سنجش علمی و صحیح افکار عمومی ؟

متأسفانه در مورد انتشار کتاب ، غالباً ، پنداری واهی ، و سلیقه شخصی ناشران ، و پاره‌ای از موقع حتی کج سلیقگی‌های مخصوص آنان ، عموماً بر اثر عدم اطلاع صحیح بر تمایلات خوانندگان ، سرنوشت چاپ و نشر یک کتاب را ، تعیین می کند .

هنوز ، در ایران یک بررسی پی‌گیر و قابل اعتماد و قبول ازانواع کتاب ، خواست‌ها و سلیقه‌های خوانندگان ، انواع و شماره‌ی قشرها و گروههای مختلف آنان ، یا بعبارت دیگر « خواننده‌شناسی علمی » ، انجام نگرفتادست . در ترجمه و تأليف کتابها ، بیش از هر چیز تصادف ، امکانات محدود مالی ، رقابت ، تصور سودجوئی و سلیقه‌ی شخصی مترجم ، نویسنده و ناشر ، دخالت داشته است ، نه نیاز واقعی بازار

کتاب ، و احتیاجات اساسی فرهنگی و معنوی کشور . افراط و تفریط در زمینهای مختلف چاپ کتابهای شعری و عرفانی و مانند آن ، زیاد بچشم می خورد . اخیراً یکی دو سازمان ، به بررسی هائی شتاب زده و ناقص و کاذب درباره کتاب ، برای تهیه گزارش و رپرتاژی سفارشی و خلق - الساعده ، دست زده اند . نتیجه‌ی اساسی را که این سازمانها ، از کار خود ، بعلت سلیقه ، و غرض خاص گزارش دهنده و تهیه کننده رپرتاژ ، اعلام داشته اند ، اینستکه :

- امروزه کتابهای شاعران نو پرداز ، یا موج نو و سنت شکن ، بیش از هر کتابی خواستار دارد !

متأسفانه بررسی « فهرست کتابهای سالیانه ایران » و تجدید چاپهای متعدد کتابها ، نتیجه‌ای کاملاً برعکس ، بدست می‌دهد . برخلاف نظر این پرسان شتابزده ، و آمار ساز ، هنوز کتاب « امیر ارسلان » یکی از خواسته‌ترین کتابهای پر فروش ایران است . بعداز آن ، کتابهای دینی و مذهبی ، و سپس دیوانهای اشعار عرفانی شاعران کهن ، پول ساز ترین کتابها را برای ناشران ، تشکیل می‌دهند . مجموعه‌ی اشعار بسیاری از بهترین شاعران موج نو ، هنوز پس از گذشت ده سال ، تجدید چاپ نشده است و غالباً نیز تیراژ چاپ اول آنها ، از هزار و پانصد نسخه ، تجاوز نکرده است . اشتباه نشود ، در اینجا ، قصد ما ارزیابی شعر موج نو ، و شعر سبک کهن - پیکار پر در درسری که هنوز پایان نیافته است - نیست . بلکه صرفاً بیان واقعیت پول سازی ، و عدم پول سازی ، و حکومت سلیقه‌ی شخصی ، در عرصه‌ی اقتصاد کتاب است .

همچنین قرائن بسیاری در دست است که یکی دیگر از علل مهم

شکست کتابهای کیلوئی ، همین خواننده‌ناشناسی ، عدم رعایت سلیقه‌ی
بازار کتاب ، و انکاء بتصور ، فرض ، و سلیقه‌ی شخصی ناشران آن
بوده است .

۳ - تخفیف و رشکستگی یکی از راه حل‌هایی که برای توسعه فروش
کتاب در ایران جستجو شده است (پیشنهاد
چهارم) ، فروش کتاب با تخفیف‌های مختلف و فربینده است . و اتفاقاً
همین راه حل ، خود ، دریک تحلیل نهائی ، بیش از هر شاهد دیگری ،
حاکی از اقتصاد بیمارکتاب است .

لزوم تثبیت قیمت‌ها ، یکی از شیوه‌های اساسی اقتصاد نو ، بشمار
می‌رود . قیمت‌های نا استوار و پرنوسان ، همواره در فروشنده و خریدار ،
ایجاد ناامنی؛ و هراس از غبن و زیان و ورشکستگی می‌نماید . « چانه‌زنی »
در ایران که میراث اقتصاد کهن ، و یادگار عصر بازرگانی پایا پایی ، و
تعیین نرخ دلخواه محتکران و زور گویان اقتصادی ، و حاکی از عدم
اطمینان مشتری نسبت به گفتگی خریدار است ، همچنان هنوز ، بصورت
یک عادت عمومی - اگر نگوئیم همانند یک بیماری هسری و هژمن بومی -
در ایران شایع است ، در عرصه اقتصاد کتاب نیز راه یافته است ، روابط
فروشنده و خریدار کتاب را ، بیش از هر زمان ، نامطمئن و تیره ساخته
است . زیرا تخفیف و چانه‌زدن ، پایان ، و « مرز ایست » وحد یقینی
ندارد . با چه تخفیفی مشتری ممکن است ، مطمئن شود که‌دیگر ، بهای
کالای مورد نظر او عادلانه است ، و اگر او آن مبلغ را پردازد ، مغبون
نگشته کلاهی برس نخواهد رفت ؟ ! تجربه نشان داده است که غالباً

هر چه فروشنده ، سهل و آسان تخفیف بدهد ، و مبلغ تخفیف را بالا برد ، مشتری را نسبت به بهای واقعی کالا ، مظنون‌تر می‌سازد . هنگامیکه فروشنده‌ای حاضر گشت تا حد ۵۵ درصد بهای تعیین شده‌ی یک کالا ، به مشتری خود تخفیف بدهد ، طبعاً مشتری هوشمند در این اندیشه فرو می‌رود که :

- آیا پس چقدر این کالا گران و سود آور است که با وجود ۵۵ درصد تخفیف ، هنوز فروشنده بدین معامله تن درمی‌دهد !

و این درست متأسفاً نه طرز تفکر و تصویری است که بر اثر روش فروشنده‌گان کتاب ، حتی مقامات دولتی ، نسبت به بهای کتاب و احیاف ناشران ، پیدا کرده‌اند . بطوریکه یک مسئول خرید شهرداری و یا وزارت آموزش و پرورش که مبلغ چند هزار تومانی می‌خواهد از ناشران کتاب بخرد ، بایکایک آنان وارد چانه زنی می‌شود تا شاید ، بجای پنجاه درصد تخفیف درگذشته ، این بار مثلاً شصت درصد ، تخفیف بگیرد .

زیان این پندار غلط که ناشران خود تاحدی مسئول ایجاد آند ، بیشتر در آنست که مقامات دولتی ، ناشران را یکسره آزمendo احیاف گر بشناسند ، و هنگام ایجاد محدودیت‌ها و وضع مالیات‌ها ، کمتر بر اساس واقع‌بینی ، و بیشتر بر بنیان پیش داوری‌ها و پندارهای ناستوار ، نسبت به آنان ، یش از حد لزوم رعایت مراتب انصاف ، سختگیری و اشکال تراشی کنند ، و علاوه بر آن نیز در تمام موارد وام‌ها و کمک‌های توسعه‌ی صنعتی و فرهنگی ، آنان را مشمول الطاف و حمایت‌های خویش قرار ندهند .

حقیقت آنست که تخفیف‌های فوق العاده و شکفت انگیز کنویی

کتاب ، تخفیفی سالم نیست . بلکه « تخفیف ورشکستگی » است . تخفیف اضطراری پیشور در مانده‌ای است که احیاناً یک میلیون سرمايه بهصورت کتاب در انبار نهفته دارد ، و در برابر ، در حدود دویست هزار تومان بدهکاری ، بصورت چک و سفته ، در دست این و آن ! هیچ‌بانکی برای کالای او که « پشتوانه‌ی فرهنگ » این سرزمین است ، اعتباری قائل نیست ، لیکن اندک تأخیر در پرداخت چک و سفته ، وی را ممکن است به زندان فرو درکشد ، اعتبارات بانکی او را ، برای همیشه فرو بربندد ، و آبروی تحصیل کرده وی را ، در طول یک عمر خدمت به فرهنگ ، فرو در ریزد . او در مقام اضطرار ، ناگزیر است که حتی فرش خانه‌ی خود را بفروشد ، از خوراک و پوشак فرزندان خویش بزند ، تا بدهکاریهای خویش را به موقع پردازد . از اینرو ، از چنین کسی بعید نیست که در مقام اضطرار ، سرمايه‌ی خود ، یعنی کتاب را ، گاه‌حتی بزیان مسلم خویش حراج کند ، و به بهای تمام شده و یا حتی به کمتر از آن ، در برابر پول نقد با تخفیف‌های ناسالم ، به پنجاه تا ۵۵ درصد کمتر از بهای اصلی بفروشد . و این کاری است که سوکمندانه ، اضطرار اقتصادی ، در دو سه ساله‌ی اخیر ، پاره‌ای از بهترین ناشران ما را ، به ارتکاب آن ، ناگزیر ساخته است .

بسیاری از خریداران ، در چند سال گذشته ، متوجه شده‌اند که گاه کتابی را اگر از ناشر آن بخرند ، مبلغ کمی می‌توانند تخفیف بگیرند ، لیکن همان کتاب را از فروشندگان دیگر با تخفیفی بیشتر ، می‌توانند خریداری کنند . شیوع این روش ناسالم ، بعلت شیوع « خیانت

در امانت»، و «توطئه‌ی معاوضه» بر اثر اقتصاد بیمار کتاب، بین ناشران و کتابفروشان است.

پاره‌ای از ناشران، گاه کتابهای نامرغوب و ارزان قیمتی را چاپ می‌کنند، و بدون توجه به کیفیت ترجمه یا تأثیف یا چاپ آن، تنها «کمیت» یعنی شماره‌ی صفحات و قطر و اندازه، و احیاناً جلد زیبای، آنرا، ملاک تعیین نرخ نموده همان کتاب‌های گرانبهای ناشر دیگری روی آن قیمت می‌نهند. آنگاه، این کتاب کذاشی را، براساس بهای روی جلدآن، با کتاب‌های مرغوب ناشران دیگر، «معاوضه می‌نمایند. پس از این سودا، کتاب مرغوب حاصل را، گاه با تخفیفی به نصف بپا، به نقد می‌فروشند. و با این شیوه، بطور موقت، رنج مشکل‌هایی و اقتصادی خود را، تسکین می‌دهند.

«توطئه‌ی معاوضه‌ی کتاب»، بزرگترین اطممه را به روابط صمیماندی ناشران‌همکار، وارد ساخته، احساس پر لغزش خریداران کتاب را، نسبت به گرانی کتاب، یشن از پیش، تأیید می‌کند، و در نتیجه جامعه را بطور کلی نسبت به صنف ناشران، بدین می‌سازد.

تعییم تصویر اجحاف ناشران، حتی مقامات مسئول دولتی را البته بدون بررسی واقعی مسئله‌ی کتاب - بفکر چاره جوئی بر گماشته است. چندی پیش، در وزارت اطلاعات، کمیسیونی تشکیل گردید که برای مبارزه با اجحاف گرانفروشی ناشران، در باره‌ی امکان چاپ کتابهای پر تیاراً و ارزان قیمت، مطالعه نماید، و نتیجه را برای کسب تکلیف نهائی بنظر نخست وزیر برسانند. نویسنده که در یکی از جلسات این کمیسیون شرکت داشت، کوشید تا مسئله را آنگونه‌که هست به اطلاع

اعضاء برساند. انگیزه و اندیشه‌ی ایراد سخنرانی در اتحادیه ناشران، و تدوین متن حاضر، پیرامون اقتصاد بیمار کتاب، بیشتر زائیده‌ی شرکت در همان کمیسیون است. لیکن اینک زمان آنست که نخست، ناشران خود، مشکل اساسی خویش را دریابند، و سپس به چاره‌جوئی دسته جمعی همت گمارند.

راه حل دیگری که بعنوان توسعه‌ی
۴ - توسعه‌جوئی‌های بردردرس :
نمايندگی‌های فروش - راه حل هفتم -
برای مشکل اقتصادی کتاب جستجو شده است، متأسفانه با وجود لزوم
اقدام، حالی از نقص نیست. از آنجا که این توسعه طلبی‌ها، روی
برنامه‌ی صحیحی انجام نگرفته است، خود مشکلات تازه‌ای را پدیدارد
آورده است که حل آنها در قدرت کنونی جامعه‌ی متفرق ناشران
نیست.

پاره‌ای از ناشران، با خرید سرقفلی‌های کلان در نقاط مهم
تهران، دست به تأسیس شعبه‌های فروش زده‌اند. یک ناشر، برای تبیه‌ی
یک مغازه در نقطه‌ی حساسی از تهران، در چند سال پیش، مبلغ یک‌صد
و هشتاد هزار تومان، سرقفلی پرداخته است. سرقفلی این مغازه اینک،
بالغ بر دویست هزار تومان است. به ربح معمول ۱۲ درصدی با انک‌ها،
ماهانه دوهزار تومان تنها نزول سرقفلی این مغازه است. متأسفانه اکثر
از ناشران و کتابفروشان، از دریافت کمک‌های لازم باانکی محروم‌اند،
و باید به ربح‌های ۲۴ درصد بازار، تن در دهند. بدین حساب، این
ناشر در حدود چهارهزار تومان، یعنی روزانه در حدود ۱۳۳ تومان،
صرف نظر از سایر هزینه‌ها، تنها خرج نزول سرقفلی برای مغازه‌ی خود

می‌دهد . در اینصورت اگر از فروش و افزایش سود کتاب ، این هزینه‌ها را تأمین نکند ، از چهراهی باید به تأمین آنها پردازد ؟ ! این ناشر ، بعنوان حق فروش ، در شعبه‌ی ممتاز خود ، انتظار تخفیف ممتاز ، از سایر ناشران دارد . وی مدعی است که تا چهل یا پنجاه درصد به من تخفیف ندهید ، هن نمی‌توانم در شعبه‌ی ممتاز خود که ارزش تبلیغاتی برای انتشارات شما دارد ، آثار شما را در ویترین‌های خود ، به معرض تماشای عموم بگذارم .

این اظهار ، در حقیقت خود یکنوع اتمام حجت است . آنان اگر بدان ، گردن به نهند ، بدست خود مسئله‌ی تزلزل قیمت‌ها را با تمام عوارض زیانمند آن ، دامن زده‌اند . واگر از قبول شرائط پیشنهاد کننده‌ی فروشگاه ممتاز ، سرباز زنند ، کتابشان هیچ‌گاه در محلی ارز نده و ممتاز ، بمعرض فروش گذارده نخواهد شد ؟ !

مشکل دیگر ، توسعه‌ی فلج کننده‌ی نمایندگی‌های بد حساب هر آن و شهرستانهای دور افتاده‌ی کشور است . البته بد حسابی بسیاری از این نمایندگان ، اضطراری است . و ناشی از فروش نرفتن ، یا کنندی فروش ، و کمی مقدار فروش کتاب است . گاه یکسال می‌گذرد ، و در فلان شهرستان دو جلد بیشتر از پنج جلد کتاب ارسالی ناشر ، فروش نمی‌رود . فشار ناشر به نماینده برای تصفیه‌ی حساب ، گاه منجر به مکاتبات تند و زننده‌ی شود . بهای کتابها ، مبلغی نیست که مثلا ناشر خود به محل ، سفر کند ، و یا بوسیله‌ی مقامات اجرائی به وصول آن اقدام ورزد . گاه نیز نماینده ، پس از یکی دو سال ، کتابها را که دیگر کیف و کهنه شده است ، و داغمه‌های تد استکان چای روی جلد های آنها ، جانشین

رنگ و نقش و نگار اولیه گردیده است، بصورتی که بدتر از هر دشنامی است، برای ناشر باز پس می فرستد.

«مشکل توزیع کتاب در شهرستانها»، وصول بهای آنها، و سرپرستی بخش شهرستانهای ناشران، یکی از پردردسرترین، و تأثیر-انگیزترین مسائل کتاب را در میهن ما تشکیل می دهد که تا کنون کمتر کسی در اندیشه‌ای اصلاح اساسی آن برآمده است.

هشتمین راه حلی که برای ارزان کردن ۵- کیفیت، فدای ارزانی کتاب، از طرف گروهی جستجو و بکار بسته شده است، کاستن از کیفیت کتاب است که ارزش علمی کتابهای چاپ ایران را، تا حد شرم آوری، پائین آورده است.

گاه، تهییدی فهرست‌های دقیق نامها و موضوع‌ها - ایندکس - که شیوه‌ی متدالو و مقبول واستندارد کتابهای تحقیقی و علمی و مستند است، همانند تألیف خود کتاب، چه از نظر تهیید و چه از نظر چاپ، وقت، می‌گیرد، و تا حد یک سوم تا یک چهارم اصل کتاب، هزینه برمی‌دارد. در بیشتر کتابهای چاپ ایران، متأسفانه، یکسره این فهرست‌ها را حذف می‌کنند.

همچنین در بیشتر از تألیف‌ها، و ترجمه‌ها، هنابع و مأخذی که بزبانهای خارجی است، از حواشی کتابها، بکلی حذف می‌شوند. این مثله‌کاری‌های کیفیت‌گاه، بسیاری از موقع، آنچنان موجب کاهش ارزش استندادی کتابها می‌شوند که مبهمترین و مستندترین کتابها، صورت بی اعتبار ترین مقالات روزنامه‌ها، و دعوی‌های توخالی را پیدا می‌کنند. تا جاییکه هر مدعی جدل جوئی، بسهولت بتواند به انکار

آموزش‌ها ، و نقض غرض‌های آنها ، بپردازد .

بسیاری از ترجمدها ، بهمین جهت ، فاقد ارزش بوده ، بپیچ و جه پاسخگوی نیاز معنوی و فرهنگی و علمی کشور نیستند . و موجبات دوباره کاری‌ها ، ترجمه‌های مجدد و مکرر ، و تهیه و رجوع اضطراری به اصل را ، فراهم می‌آورند . از اینرو ، اعمال چنین روشی ، خود اتخاذ یکی از پر زیان ترین روش‌های فرهنگی برای یک کشور روبه توسعه است که حتی المقدور باید با صرفه جوئی تمام در صرف وقت ، نیرو ، و سرمایه‌ی اقتصادی خود ، هرچه سریعتر بتواند ، با مواحب علمی و فرهنگی جهان مترقبی ، آشنا شود .

یکی دیگر از زیان‌های کاستن از کیفیت کتابها ، بخارط ارزانی زیانمند ، اعتیاد غلط خوانندگان و دانشجویان به سطحی خواهد-دن ، سهل انگاری در مطالعه ، عدم توجه به اهمیت گفتار مستند ، و عدم استناد به منابع و مأخذ علمی هنگام اظهار نظرها و در نتیجه نازائی و فقدان خلاقیت علمی و فرهنگی است . یعنی عادت پر زیانی که اینک بصورت یک بیماری در بیشتر از تحصیل‌کرده‌های ما شایع است ، وزمینه‌اش حتی از کتابهای درسی رسمی ، با بی‌بالاتی تمام ، فراهم شده است .

گرانی یا گران نمائی کتاب

گفتم چاره جوئی مشکل کتاب ، به تشخیص درست ، نیازمند است . یکی از مهمترین شکایت‌های خوانندگان و خواستاران کتاب ، دعوی گرانی کتاب است . ناشران ، چنانکه قبلاً دیدیم ، غالباً بطور مستقیم این ادعا را بی اساس می‌شمارند . لیکن بطور غیر مستقیم آنرا می‌پذیرند ، و به ارزان کردن کتاب ، از جمله به بهای « کاستن از

کیفیت محتویات » آن ، اقدام می‌ورزند. اینک این مسئله مطرح می‌شود که :

— آیا اصولاً کتاب گران است ؟

— یا گران نماست ؟!

پاسخ بطور مختصر آنست که هر دو ! کتاب در ایران ، هم گران است ، و هم گران نما . لیکن باحتمال قوی ، بیش از آنکه گران باشد ، گران نماست .

کتاب ، بدون تردید ، هنوز می‌توانست ، ارزان‌تر از بهای کنونی بدست مردم برسد . و چون می‌توانست ارزان‌تر بدست مردم برسد ، پس گران است ؛ البته این گرانی نسبی است ، و ضمناً نیز بدان سان که عموماً تصور می‌رود نیست .

مهمترین علل گرانی کتاب

مهمترین علل گرانی نسبی کتاب در ایران ، بطور خلاصه عبارت از چهار علت زیر است :

۱ - کمی تیراژ یعنی کمی شماره‌ی نسخه‌هایی که از هر کتاب

چاپ می‌شود .

۲ - کمی وضعی سرمایه‌گذاری ناشران

۳ - کندی سرعت فروش

۴ - زیادی افراطی حق فروشنده‌گان جزء

و اینک شرح مختصر هر یک از این موارد :

۱ - کمی تیراژ یا سطح متوسط تعداد چاپ کتاب
در ایران، پائین است. یعنی تقریباً از هر کتاب،
بین هزار، تا هزار و پانصد نسخه، چاپ می شود. در تاجیکستان، طبق
اطلاع، با آنکه تنها در حدود چهار میلیون نفر فارسی زبان وجود دارد،
تیراژ کتابهای فارسی در آن سهامان، بین ده تا پانزده هزار نسخه
است.

معمولاً هر چه تعداد نسخه‌های کتابی که چاپ می شود، بیشتر
باشد، هزینه‌ی چاپ آن، بمراتب ارزان تر خواهد بود. همچنین ناشر
و مؤلف، می‌توانند به سود کمتری از هر کتاب، قانع شوند. برای مثال،
اگر حق تألیف مؤلفی که کتابش دو هزار نسخه چاپ می شود، بیست
درصد باشد، هنگامی که کتاب وی ده هزار نسخه چاپ شود، می‌توان
وی را باده درصد حق تألیف، قانع ساخت. چون هنوز، مجموع مبلغی
که از این حق تألیف کمتر نصیب او می‌شود، دو برابر و نیم بیشتر است
از مجموع مبلغی که با حق تألیف بیشتر، ولی تیراژ کمتر دریافت خواهد
داشت. ناشر نیز خود می‌تواند، تا حدود پنج درصد، در کتابهایی
با تیراژ بالاتر، از سود خود، دیده بربندد. و این پانزده درصد یعنی
ده درصد حق کمتر مؤلف و ده درصد سود کمتر ناشر را، بسهولت می‌توان
از بهای کتاب کاست.

علاوه بر این، برای یک کتاب پرفروش، ممکن است، حق فروش
کمتری در نظر گرفت؛ مثلاً بجای سی درصد حق فروش، بیست درصد
برای فروشنده‌گان، کم کرد.

بطور خلاصه، در صورتی که بتوانیم متوسط تیراژ کتاب را در

ایران، به پنج هزار نسخه برسانیم، بین بیست و پنج درصد از بهای کتاب را، می‌توان کاهش داد. ویک کتاب بیست تومانی امروزرا، در آینده‌ی نزدیک، پانزده تومان، قیمت نهاد، و به بازار کتاب، عرضه داشت.

سرمایه‌گذاری اکثر از ناشران، به نسبت

۲- ضعف سرمایه‌گذاری در نشر اهمیت مسئله‌ی نشر، ضعیف و ناچیز است.

اگر در صنعت نشر، سرمایه‌گذاری بیشتری بشود، تنها بهمین جهت، باز کتاب، هی توانست، تا حدود پنج تا ده درصد، ارزان‌تر، به بازار عرضه شود.

کمتر ناشری در ایران باستانی دو سه ناشر روزنامه‌های کثیر-

الانتشار، در زمان حاضر قادر است، باصطلاح «خوراک کاغذ»، یا کاغذ مورد نیاز سالیانه‌ی خود را، یکجا تهیه نماید. از این‌رو، کاغذی که بطور عمده فروشی معمولاً می‌تواند؛ هر کیلوئی ۲۴ ریال، بدست آنها برسد، غالباً بین ۳۵ تا ۳۲ ریال، و گاه نیز - چون به وعده و نسیه‌ی خرند - بیشتر از این مبالغ، برای آنها تمام می‌شود.

بدین ترتیب، ضمناً با سرمایه‌گذاری بیشتر در نشر کتاب، هی-

توانستیم بین ۲ تا ۴ درصد از بهای کتاب‌ها بکاهیم.

کندی سرعت فروش، بعلت حبس سرمایه و

۳- کندی سرعت فروش افزایش بهره‌ی بانکی پول‌که خود از پی‌دارد،

یکی دیگر از علل اضطراری گرانی کتاب بشمار می‌رود. مدت زمان لازم برای کتاب‌های خوش فروش، در ایران بطور متوسط بین دو تا دو سال و نیم است. از این‌رو، اگر ناشری با پرداخت صدی ۱۲ بهره، از

بانکی وام بگیرد و در نشر کتابی سرمایه گذاری کند، در صورتی که یکساله و یا حتی کمتر بتواند، آن کتاب را بفروشد، طبعاً ربح کمتری به وی تعلق خواهد گرفت، تا همان کتاب را دو ساله یا بیشتر، بفروش برساند، و ناگزیر شود، در حدود بیست تا ۲۴ درصد بهره، پردازد. بدین ترتیب، هر اقدامی که در تسريع فروش کتاب معمول گردد، ناچار به ارزانی کتاب کمک خواهد کرد.

از اینرو، تنها اگر دست کم می‌توانستیم، متوسط زمان لازم برای فروش یک کتاب را به یکسال تقلیل دهیم، ممکن بود بین ۶ تا ۸ درصد از بهای کنوئی کتاب، بکاهیم.

بطوریکه در گذشته یاد آور شدیم،
مسئله‌ی هرج و مر ج تخفیف فروشنده‌گی

۴ - تخفیف افزایشی برای فروشنده‌گان

از مسئله‌ی گرانی کتاب، جدائی ناپذیر است. در زمان حاضر، بطور معمول، فروشنده‌گان بین سی تا چهل درصد خواستار تخفیف از ناشرانند. و این مشکلی است که ناشران خود، البته عموماً از روی اضطرار، بخاطر تشویق و جلب نمایندگان بیشتر، و تسريع فروش کتاب، ورقابت با همکاران، پدیدآورده‌اند. این مقدار تخفیف، تازه، مجزی از مواردی است که فروشنده‌ای با خرید نقد از ناشر، تقاضای پنجاه تا پنجاد و پنج درصد، و یا باصطلاح مشهور تا آنجا که تیغش بیرد، از ناشر مطالبه‌ی تخفیف می‌کند! سوکمندانه، موارد اینگونه سوداگری‌های ناسالم، در یکی دو سال اخیر نیز، بر اثر بدی وضع اقتصادی ناشران، رو به فزونی نهاده است.

تخفیف کتاب باید بین ۲۰ تا ۲۵ درصد تثبیت گردد. با اتخاذ

این روش ، بهای روی جلد کتاب نیز در آینده می‌تواند ، تنها با رعایت همین یک مورد ، بین ۱۰ (ده) تا ۱۵ درصد ، ارزان‌تر تعیین شود .

نسبت ارزانی ممکن کتاب

با توجه به علل چهارگانه‌ی گرانی کتاب ، و ریشه کنی آنها ،
یعنی با :

- افزایش تیراز کتاب ، تا پنج هزار نسخه ،
- سرمایه‌گذاری بیشتر و خرید عمده‌ی سالیانه‌ی کاغذ ،
- تسریع مدت فروش ، و کاهش متوسط فروش دو سال و نیم‌سالی کتاب بدیکسال ،

- و سرانجام ثبت حق فروشنده‌گان ، بین ۲۵ تا ۴۵ درصد ، می-

توان به نسبت‌های زیر ، از بهای کنونی کتاب کاست :

۱ - براثر افزایش تیراز	۱۵	در صد
۲ - براثر افزایش سرمایه	۴ - ۲	در صد
۳ - براثر تسریع فروش	۸ - ۶	در صد
۴ - براثر ثبت حق فروشنده‌گان	۱۵ - ۱۰	در صد

جمع کاهش ممکن بهای کتاب ۴۲ - ۳۲ در صد

بدین ترتیب ، اگر شرایط بالا رعایت شود ، کتاب می‌توانست بین ۳۲ تا ۴۲ در صد ارزان‌تر فروخته شود . یعنی کتابی که اینک سی توهان فروخته می‌شود ، ممکن بود تقریباً هفده توهان و نیم تا بیست و یک تومان و نیم بفروش برسد . لیکن همانطور که گفتیم ، در صورت

ریشه کنی علل چهار گانه‌ی گرانی کتاب، کتاب میتوانست ارزانتر شود، در صورتیکد در زمان حاضر، متأسفانه، چنانکه بعداً نیز خواهیم دید، ناشر چون به تنهاش قادر به تشخیص و ریشه کنی علل چهار گانه نیست، در نتیجه هم نمی‌تواند، بهای کتاب را ارزان‌تر تعیین نماید.

گران‌نمائی کتاب

در گذشته یاد آور شدیم که کتاب، هم گران است، و هم گران نما، خوانندگی ایرانی، به دلائلی که بزودی خواهیم دید، اصولاً کتابرا، بیش از آنچه که ممکن است گران باشد، گران می‌پندارد، و آنرا یکنوع اجحاف از طرف ناشر و حتی نویسنده، نسبت به خود، احساس می‌نماید، بسیاری از خواستاران کتاب، بدون توجه به مسائل پیچیده‌ی اقتصاد کتاب، در صورت دسترسی، غالباً نویسنده‌ی آنرا، مستقیماً مورد حمله قرار می‌دهند که :

– کتابهای شما خیلی گران است؟!

یا با لحنی اعتراض آمیز ازوی می‌پرسند که :

– کتابهای شما چرا گران است؟!

این امر، حتی متأسفانه به فراوانی برخوردها، گفتگوها و مشاجرات نامطلوبی را در سر کلاس‌های دانشکده‌ها، بین پاره‌ای از دانشجویان و استادان، هنگام توصیه‌ی مطالعه و تهیه‌ی کتاب، پدید می‌آورد. بویژه اگر استادی خود کتابی تألیف یا ترجمه کرده باشد، و ضمناً مطالعه‌ی آنرا نیز به دانشجویان خود پیشنهاد نماید، کمتر ممکن است هورد بی‌مهری، و هدف بد گوئی و غیبت دانشجویان خود،

تاسطح یک دلال سوداگر ، تنزل مقام نداده ، و قرار نگیرد . خواننده ایرانی ، کمتر در نوشته یا کتابی مستند ، ویاسخنرانی و گفتگوئی مبتنی بر تحقیق ، مشکلات تهیه و چاپ یک کتاب - این شکرفترین ، زایاترین ، و پرشکوهترین ثمره‌ی فعالیت‌های مغز بشری ، و ضامن انتقال و بقا و رشد فرهنگ انسانی - و خون دلی راکه نویسنده و ناشر آن ، برای انتشار آن باید بخورند ، خواننده یا شنیده است .

« عدم اعتیاد به مطالعه » ، و فرار و نفرت از کتاب که خود علی در خور بررسی و چاره جوئی فوری دارد ، درازای رغبت بدانها ، از درون خانواده ، و حتی از پشت میز مدارس ، در اعمق روح بسیاری از نوجوانان ما ، ریشه دواینده است . در اینجا هتأسفانه وقت و مقام آن نیست که به کلیه‌ی مسائل کتاب در ایران ، بذل توجه شود . ما به پاره‌ای از این مسائل ، در جای دیگر پرداخته‌ایم . و در اینجا دو باره به بی‌گرد مسئله‌ی اقتصاد کتاب ، مبادرت می‌ورزیم .

بطور کلی علل گران‌نمائی کتاب را میتوان ، در شش مورد زیر خلاصه کرد :

۱ - پائین بودن سطح در آمد خواننده

۲ - رواج مفتخوانی و عدم اعتیاد به خرید کتاب

۳ - شیوع احساس تحملی و تجملی بودن مطالعه

۴ - عدم توجه به حق تأثیف و ترجمه

۱ - برای اطلاع بیشتر در باره‌ی علل نفرت و گریز از مطالعه ، رجوع کنید به اثر دیکر نویسنده : جوانی پر رنج . مؤسسه‌ی مطبوعاتی عطائی ، تهران ۱۳۴۱ ، ص ۱۷۱ - ۱۸۲

۵- عدم توجه به ارزان نمائی و گران نمائی ، یا ارزانی و گرانی کاذب .

۶- عدم توجه به مسائل اقتصادی یا اقتصاد تابع کتاب . واينک شرح مختصری درباره هر يك از اين موارد :

گران نمائی و درآمد خوانده

اكثر از خواستاران ، خوانندگان و خریداران کتاب در ايران ، متأسفانه از طبقات کم درآمدند . برای انسان کم درآمد ، بپرعنوان و بپرساب ، پرداخت بیست تاسی تومان ، برای يك کتاب ، بی تفاوت و بدون احساس فشار ، و تحمل زور نیست .

گران نمائی و عدم اعتیاد به مطالعه

افراد پر درآمد ، یا خوش درآمد ، چون غالباً عادت به مطالعه نکرده‌اند ، و بسیاری دیگر نیز ، چون به خرید کتاب معتاد نگشته‌اند ، می‌کوشند تا مطالعات گاهگاهی خود را حتی المقدور ، ارزان و مجانی تمام کنند ، تا زمانی‌که کتاب برای آنان «مفت» تمام نشود ، بپربهائی دیگر ، آن را گران می‌دانند . در صورتی‌که پرداخت چهارتا پنج تومان برای يك بسته‌ی کوچک سیگار قاچاق «کفت» ، یا «وینستون» ، برای خیلی‌ها عادت شده است و گران بنظر نمی‌رسد .

تا قبل از لوله‌کشی آب تهران ، پرداخت سالیانه ، چهار ، پنج تومان آب بپا ، به شهرداری برای عموم خانواده‌ها ، یکنوع تحمل جبرو ستم بشمار می‌رفت . در صورتی‌که اينک اغلب همان خانواده‌ها ، ده برابر همان مبلغ را هرسه ماه يکبار ، به آسانی می‌پردازند ، و در مصرف آب نیز کمتر صرفه جوئی روا می‌دارند .

پرداخت بهای کتاب در زمان حاضر ، در ایران ، وضعی شبیه به پرداخت آب بها ، تا قبل از لولدکشی آب تهران را داراست . آن زمان ، آب را موهبی الاهی و طبیعی می شمردند که دولت بجهت بخاطر آن ، از مردم مالیات می گیرد . لیکن اینک دیگر این طرز تصور ، اندک اندک در شهرها ، روید افول نهاده است . در حالیکه کتاب ، هنوز دوره‌ی بزرخ انتقال خود را از مرحله‌ی چنین پنداری ، سپری می سازد .

گران نمائی و مطالعه‌ی تجملی

در اجتماعی که هنوز بالغ بر هفتاد و پنج تا هشتاد درصد از مردم دهسال به بالای آن بی سوادند ، عموماً مطالعه‌ی کتاب ، امری غیر ضروری ، تحمیلی و احیاناً تفریحی بشمار می رود ، ندیک نیاز اصیل فرهنگی و معنوی . بسیاری از دانشجویان دانشکده‌های ما ، حتی امتحان پاره‌ای از درس‌های خود را داده‌اند ، بدون آنکه کتاب آن درس‌ها را شخصاً تهیه کرده باشند . و غالباً نیز ، نه بعلت واقعی نداشتن پول ، بلکه بیشتر تنها بدان جهت که کتاب را گران می پنداشتند ، و به اصطلاح زورشان می آمده است ، آنرا بخرند . بافرض و عاریت کتاب از این و آن ، درس هر بوطرا بطور سرسری ، شتابزده خواهد شد ، و امتحان آن را ، مدرک طلباند ، به شیوه‌ی باری بجهت ، داده‌اند .

عدم توجه به حق تأليف و ترجمه

برای خواننده‌ی ایرانی ، کمتر توجیه شده است که نویسنده‌گان و مترجمانی که دست به تأليف و ترجمه‌ی آثار بر جسته می زند ، بدون استثناء از ورزیده ترین و پرورش یافته ترین نیروهای تخصصی و انسانی یا کشورند . از ذخایر کمیاب ملت‌ها ، و غنائم نادر فرهنگ بشری بشمارند . کلیدی

کتابهای ارزشمند، دست کم بیش از صدها ساعت از بهترین، شکوفاترین و آفریننده‌ترین ساعات زندگی، نشاط و آزادی این نیروهای گرانبهای انسانی را مصرف کردند، تا از صورت طرح ذهنی و رویائی خویش، بجامدی عینی و مصدق قابل لمس خارجی خود در آمدند. حداقل، زیستن، و کارکردن این نیروها، مستلزم سلامت، آسایش خیال، وایمنی مالی و اقتصادی است. وسائل تأمین این ایمنی، ورفاه اقتصادی نویسنده‌گان و مترجمان، ناچار باید از راهی مشروع و کم دردسر فراهم گردد.

در تمام کشورهایی که به رشد فرهنگی و اجتماعی خود، آگاهانه

واقع می‌نمینند، معمولاً بین ده تا بیست درصد از بهای کتاب را، بعنوان حق تأليف یا ترجمه منظور می‌دارند. حق تأليف نویسنده‌گان موفق کتابهای کشورهای هم‌مردمی، براساس همین محاسبه، سربه ملیونها، می‌زند. لیکن نویسنده و مترجم ایرانی، بعلت پائین بودن سطح تیراز کتاب، حتی در صورت تأمین چنین حقی، نمی‌تواند، به کارخود، بعنوان یک «حرفه» ادامه دهد. زیرا بایکی دو هزار تومان، حق تأليف یا ترجمه، در برابر صدها و گاه هزارها ساعت کار، حتی هیچ کارگر ساده، قادر به ادامه کار نیست، تاچه رسیده یک نیروی پروردده ورشد یافته‌ی انسانی، بانیازمندی های فراوان مادی، معنوی و فرهنگی خود و خانواده‌ی خویش!

انگیزه‌ی نویسنده‌گان و مترجمان ایرانی، عموماً تاکنون، در درجدي اول، بهره‌مندی اقتصادي از آثار خود نبوده است. بلکه بیشتر کارشان بتفاوت درجهات، بخاطر رفع ملال، نامجوئی، و مقبولیت، و یا انگیخته از احساس مسئولیتی اجتماعی، و تبعیت از فشاری درونی برای ابلاغ پیام ورسالتی فرهنگی بوده است. لیکن دیگر از این پس انتظار

کارمجانی تنها بخاطر نامجوئی یا خدمت بفرهنگ از آنان نمی‌توان داشت. چون نیاز اقتصادی زندگی پر فشار مادی امروز از طرفی، و امکان اشتغال بدکارهای پر درآمد و آبرومند، از طرف دیگر، برای تحصیل کرده‌های ایرانی، چندان مجالی باقی نگذارد است. وما را از هم اکنون، با خطر جدی کم بود و کم کاری نویسنده‌گان و مترجمان ارزشی، رو برو ساخته‌است. رواج دانشکده‌ها و آموزشگاه‌های عالی که بی‌تر دید خود از نشاندها و موجبات رشد فرهنگی است، در شرائط کنونی، از شماره‌ی نویسنده‌گان و مترجمان پرکار ما، کاسته است. زیرا اکثر آنان، بعلت اشتغال به تدریس، و دریافت حق التدریس‌های بمراتب بیشتر از حق تألیف و ترجمة، در حدود ساعتی چهل تا هشتاد تومان، دیگر کمتر وقت خود را صرف ترجمه و تألیف می‌کنند. زیرا برای مثال، پاداش هزار ساعت تدریس، بطور متوسط از قرار هر ساعتی چهل تومان، بالغ بر چهل هزار تومان می‌شود، در صورتیکه با صرف این مقدار وقت، برای تألیف یا کتاب، غالباً یک نویسنده نمی‌تواند، حتی مبلغی در حدود یک هشتم آنرا، دریافت دارد. از این‌رو، در ازای نویسنده‌گان و مترجمان اصیل و راستین، بیشتر مترجمان و نویسنده‌گان بازاری و کم‌ایده‌ی عصر بیتلی، فرصت تجلی و تک تازی یافته‌اند.

مطلوبات و رادیو و تلوزیون نیز، با امکانات و تسهیلات مادی بیشتر و نیاز بدنشدهای سریع و کوتاه مدت، بخش مهمی از نیروی انسانی هارا که می‌تواند صرف تألیف و ترجمه کتابهای پر حوصله و پر کارشود، بخود اختصاص داده‌اند، ورقیبی نیرومند برای کتاب بشمار می‌رود.

ارزانی و سرانی کاذب کتاب

در گذشته یاد آور شدیم که کتاب، هم گران، و هم گران نماست. صرف نظر از گرانی نسبی و واقعی کتاب، هنگامیکه مشتری، کتاب را، بطور ذهنی - البته نه بر اساس مشاهده و بررسی عینی - گران می‌بیند، در نتیجه نیز وی را می‌توان فریب داد، و با تغییر شرائطی چند، آنرا در نظر وی، ارزان جلوه‌گر ساخت. لیکن متأسفانه این امکان دخل تصرف، و مشتری فریبی، عموماً با «کاهش کیفیت کتاب» همراه است. بدینهی است، تازه‌مانی که خواننده متوجه علل ارزان‌نمائی کتاب نگردد، کتابهای اصیل را که به بیهای کاستن از کیفیت آنها، مشتری فریباند جلوه نداده‌اند، عموماً گران، احساس خواهد نمود.

متداول‌ترین شیوه‌ی ارزانی کاذب - همانطور که در شماره‌ی هشتم، قسمت‌های الف، ب، و چیم از راه حل‌های نهگانندی توسعه‌ی فروش کتاب، یاد آور شدیم - حذف فهرست‌ها و حاشیه‌ها، و منابع و مأخذ کتاب، و کاستن از حسن کاغذ و صحافی و تجلید و دقت در غلط‌گیری، و انتخاب نویسنده‌گان و مترجمان کم مایه است. خواننده‌ی ایرانی چون هنوز اهمیت اینگونه نکات را برای تسهیل خواندن و یافتن سریع مطالب باریک و ظریف یا کتاب، و استواری جنبه‌ی استنادی آن، در نیافتد است، متأسفانه حتی متوجه کم بود آنها نمی‌شود، و در نتیجه نیز آنها را هیچگاه مطالبه نمی‌نماید.

تغییر شکل ظاهری، مانند نوع حروف چاپ، قتلر، و تجلید کتاب نیز، در گران‌نمائی و ارزان‌نمائی آن مؤثر است. برای مثال، تجربه نشان داده است که:

- یک کتاب ۶۰۰ صفحه‌ای به بهای سی تومان ، از

- یک کتاب ۳۰۰ صفحه‌ای به بهای ۱۸ تومان ، گران‌تر نمینماید .
واگر از یک مشتری ، در برابر یک کتاب سیصد صفحه‌ای ، هفده تومان مطالبه
شود ، وی راحت‌تر آن را می‌پردازد ، تاسی تومان ، برای یک کتاب شصصد
صفحه‌ای ، در صورتیکه با مقایسه با کتاب هجده تومانی ، آن می‌باشد
۳۶ تومان فروخته شود .

همچنین تقاضای پنج تومان ، درازای یک کتاب یکصد صفحه‌ای ،
برای مشتری ، کمتر ایجاد ناراحتی و نفرت می‌کند . با توجه بدین «ضعف
عدد اندیشه مشتری » ، ناشران از چاپ کتابهای قطور و ارزنه ،
حتی المقدور خود داری می‌کنند ، و عموماً کتابهای کم صفحه‌ی ارزان نمara
بر کتابهای پر صفحه‌ی گران‌نمای ، ترجیح می‌دهند .

بدین ترتیب ، اگر پاره‌ای از کتابها ، در دو جلد فروخته شود ،
ارزان‌تر می‌نماید ، تا یکجا در یک جلد . هرچند در ایران ، بسیاری از
خوانندگان ، کتابهای به اصطلاح بی‌دبالدی یک جلدی را ، در شرائط
برابر ، اصولاً بر کتابهای چند جلدی ، ترجیح می‌دهند .

زیبائی کتاب و صحافی و تجلید آن ، در جلب نظر مشتری مؤثر است .
لیکن خردمندان کتاب ، به تفاوت بهای یک کتاب شامل صحافی و جلد
خوب با یک جلد کتاب با صحافی و جلد متوسط ، کمتر توجه دارند .
از این‌رو ، در برابر یک کتاب شصصد صفحه‌ای ، با جلد زرکوب و صحافی
عالی به بهای سی تومان ، غالباً معتبرض‌اند . در صورتی که در برابر یک
کتاب صد صفحه‌ای با جلد مقواشی بدبهای پنج تومان ، چندان اعتراضی
ندارند .

گران نمائی و اقتصاد تابع کتاب

ذکر اقتصاد تابع ، در مکث نخستین ، برای یک اقتصاد دان ، درباره‌ی کتاب ، شاید زائد بنظر رسد . زیرا در دنیای امروز ، هر اقتصادی تابع است . و اقتصاد ثابت و مستقل ، وجود خارجی ندارد . لیکن این تذکار ، برای کارشناسان ، خود میدان و حدود این تابعیت ، و کیفیت عواملی را که اقتصاد کتاب ، بسته و وابسته بدانهاست ، بخارط هرچاره - جوئی اصیل ، مشخص می‌سازد . از طرف دیگر ، توجیه آن ، برای روشن شدن افکار عمومی ، در ایران ، نسبت به وضع کتاب ، ضروری است . چون طبقدهی با سواد ما عموماً ، بدون آنکه نام خاصی برای پندار اقتصادی خود درباره‌ی کتاب بشناسد ، و یا درباره‌ی درستی و نادرستی آن ، اندیشه کرده باشد ، اقتصاد کتاب را ، اقتصادی مستقل ، می‌شمارد . غالباً تعیین بهای کتاب را ، تنها تابع از خواست و اراده‌ی نویسنده یا مترجم آن ، و به ندرت ناشی از دلخواه ناشر ، می‌پندارد .

در پیشتر از پرسش‌های ما از خوانندگان کتاب و دانشجویان ، آشکارا ملاحظه شده است که آنان ، «نویسنده» یا «مترجم» را ، مسؤول مستقیم گرانی کتاب می‌شمارند که او بدلخواه خویش ، هر بیانی را که خواسته است ، روی کتاب نهاده است .

این پندار ، همچنین هنگام تقاضای کتاب مجانی از نویسنندگان و مترجمان که متأسفانه در ایران شیوعی بیماری آسا دارد ، آشکار و تأیید می‌گردد . بسیاری از مقتخواهان و مقتخواهان که با نویسنده یا مترجمی آشنا می‌شوند ، حتی سال‌ها پس از انتشار کتابی ، ازوی تقاضای کتاب مجانی می‌کنند . پاره‌ای که زرنگی و احیاناً لطف بیشتری دارند ، به نویسنده

یا مترجم می‌گویند که :

- شمالاً لازم نیست شخصاً دیگر زحمتی بکشید . فقط یک یادداشت مرحوم فرمائید ، تا من به «چاپخانه» ارائه دهم ، و کتاب یا کتابها را ، دریافت دارم !

این تقاضا ، مبتنی بر اساس این پندار است که «نویسنده» یا مترجم ، «صاحب اصلی کتاب» است ، و هرگاه او اراده کند ، می‌تواند کتابی را به کسی مجانی بدهد . و «ناشر» ، هیچگونه نقشی را ، جز چاپ کتاب او ندارد . ناشر در نظر آنان ، بامدیر چاپخانهای که کتابهای نویسنده یا مترجم را طبق سفارش او ، چاپ می‌کند ، تفاوتی نمی‌تواند داشته باشد ، و یا حداقل ممکن است شریک مترجم یا نویسنده باشد . در نتیجه ، بگمان بسیاری از هردم ، مترجم یا نویسنده می‌تواند ، از سهم خود ، هر کتابی را که مایل است ، مجانی به کسی اهداء کند .

شیوع «پدیده مفتخواهی» ، یا تقاضای دریافت «کتاب مجانی» از نویسنده یا مترجم در ایران ، آنهم در میان طبقات تحصیل کرده ، حاکی از آنست که هنوز کمتر به کتاب و اقتصاد آن ، بصورت یک متعاجد توجه می‌شود . بلکه آنرا ، ثروت و دولتی با آورده و مفت می‌پندارد که اگر نویسنده‌گان و مترجمان ، آنها را بدخواستاران آنها مجانی ندهند ، احیاناً دلیل ضعف اخلاقی و خست طبع آنان است . در صورتی که در مورد کالاهای دیگر ، شاید کمتر کسی انتظار داشته باشد که مثلاً آشنای فرش فروش او ، هرگاه چند فرش نو ، برای فروش در مغازه خود عرضه کند ، بنا بر تقاضا ، یک قالی مجانی بد او بدهد ، یا حتی کمتر ممکن است کسی از آشنا یا دوست سیگار فروش خود ، انتظار داشته باشد که از هر صندوق

سیگاری که وارد می‌کند، یک بسته سیگار بدواوچانی ارزانی دارد. لیکن این انتظار، از نویسنده‌گان و مترجمان در ایران، گوئی امری کاملاً طبیعی بنظر می‌رسد. آشنایان، غالباً آنان را موظف می‌شمارند که هرگاه اثری از آنان انتشار یافت، آنرا مجانی بدوستان و آشنایان خود اهداء نمایند.

بطور خلاصه، خواننده‌ی ایرانی، هنوز عموماً پدرستی نمی‌داند کدیک کتاب، چگونه تهیه و تدوین می‌شود. چند صنف، و هر صنف مشکل از چند نفر، در چه مدت و با دریافت چه دستمزدی، باید کارکنند تا کتابی نوشته، ترجمه، چاپ و منتشر شود. تفاوت میان نویسنده یا مترجم، با ناشر و کتاب‌فروش چیست؟ و نظرها، تحول‌ها، و دشواریهای هر یک چگونه مستقیماً و یا غیر مستقیم، در اقتصاد کتاب، منعکس می‌شود.

بطور کلی مهمترین صنف‌هایی که در آفرینش و صنف‌های خالق کتاب پیدایش یک کتاب، بطور مستقیم، دست در کارند،

عبارت از هفده صنف زیرند:

- ۱- نویسنده یا مترجم
- ۲- ناشر یا سرمایه‌گذار
- ۳- ماشین نویس
- ۴- حروف چین
- ۵- صفحه بند چاپ
- ۶- هتصدی ماشین چاپ (ماشین چی)
- ۷- مصحح غلط‌های حروف چاپ
- ۸- نقاش برای تصاویر لارم در کتاب و روی جلد
- ۹- خطاط، برای خط‌های تزیینی روی جلد و مانند آن

۱۰- گراورساز

۱۱- کاغذفروش

۱۲- کتابفروش، یانماینده‌ی فروش کتاب

۱۳- باربر برای حمل و نقل‌های متفرق کاغذ به چاپخانه، به صحافی

ومراکز فروش

۱۴- صحاف برای تجلید کتاب

۱۵- موزع برای توزیع بدروزنامه فروش‌ها و نمایندگی‌های فروش

و مانند آن

۱۶- بررسی و سانسور کنندگان کتاب

۱۷- تبلیغ کتاب، در روزنامه‌ها، رادیو و تلویزیون

این اصناف هفده گانه که دست در کار آفرینش کتاب اند، گاه از یکتن

و گاه از چند تن تشکیل می‌شوند. برای مثال، حروف‌چین یا کتاب ممکن

است، یکتن باشد، لیکن تهیی کلیشه و گراور کتاب، خود به متخصصان

مختلفی که بصورت یک تیم باید با یکدیگر کار کنند، نیازمند است. یا

نمایندگان فروش کتاب، در تهران و شهرستانها، گاه از چهارصد تن نیز

تجاوز می‌کنند.

اعضاء اصناف هفده گانه‌ی نشر کتاب، عموماً باید در کار خود ماهر

باشند. برای نمونه ماشین نویسی که دست خط مترجم یا نویسنده‌ای را برای

تصحیح نهائی و ارسال به چاپخانه، ماشین می‌کند، نمی‌تواند یک ماشین

نویس معمولی و تازه کار باشد. چون او باید، تمام ریزه کاری‌های لازم برای

حروف‌چینی، هائند انواع نشاندها، و فاصله‌ها، نظیر و پرگول‌ها، سمی-

کلن‌ها و نشاندهای سوال و تعجب، همه را، با دقیق ماشین کند، و یا با دست

بگذارد . در صورتیکه در نامه نگاری‌های معمولی اداری و تجاری فارسی ، رعایت این نکات ، هنوز معمول نگشته است . یا کسی که به تصحیح نمونه‌های چاپ حروف چیده شده‌ی یا کتاب ، قبل از چاپ آنها ، می‌پردازد ، نمی‌تواند ، فرد کم‌ایده ، تحصیل ناکرده و ناواردی باشد . در غیر اینصورت ، کتاب ، مملو از غلط خواهد بود . برای تصحیح کتاب‌های ارزش‌گاه مصححان ، از میان افراد بسیار تحصیل کرده ، مانند لیسانسیدها و مافوق لیسانس‌ها ، انتخاب می‌شوند .

بدین ترتیب ، لزوم مهارت و کار آگاهی ، در کارکنان و اصناف خالق کتاب ، خود ، سطح « دستمزدها » را بالا می‌برد ، و بطور مستقیم ، روی اقتصاد و بهای کتاب ، اثر می‌گذارد . تابع متغیر از ۱۷ صنف ، و بطور متوسط متنکی بد بیش از دهها تن مختص بودن ، کارآسانی نیست . بلکه همبستگی با سرنوشت اقتصادی و اجتماعی گروه فراوانی است که خواست‌ها ، توقعات ، و انتظارات آنها ، ببیج وجود نمی‌تواند ، تحت مراقبت و کنترل ناشر و نویسنده درآید . بلکه ناشر و نویسنده ، تابع آنها بشمار می‌رond . برای نمونه ، در سال گذشته « سندیکای چاپخانه‌ها » ، تصمیم براین گرفت که از فروردین ماه ۱۳۴۷ ، « چهل درصد » بر دستمزد کارگران چاپخانه‌ها افزوده شود . این تصمیم به چاپخانه‌ها ابلاغ گشت . و چاپخانه‌ها نیز آنرا به اطلاع ناشران رسانیدند که از فروردین ماه ۱۳۴۷ آنان نیز باید چهل درصد بیشتر در ازای چاپ هر کتاب ، پردازند . این « افزایش بیا » ، وضع ناگواری را برای ناشران پدیدآورد . زیرا آنان چگونه می‌توانستند ، این افزایش هزینه‌ی چاپ را ، جبران نمایند ؟ آیا می‌توانستند ، با توجه به وضع بسیار بد فروش کتاب ، و

احساس گرانی مردم نسبت به آن، بر بیان کتابهای خود از آغاز فروردین
۴۷ بیفزایند؟!

اتحادیدی ناشران پس از چندین جلسه مشورتی، به تشکیل
جلسه‌ای مشترک با هیئت مدیره سندیکای چاپخانه‌ها، پرداخت.
لیکن سندیکا، اظهار داشت که امکان بازگشت از تصمیم اعلام شده میسر
نیست. زیرا «کارگر چاپخانه» که احیاناً بیست سال است، در فضای
تنگ اطاق حروف چینی، مشغول کار با حروف‌های سریع است و از جان
خود مایه می‌رود، و عموماً در برابر خطر ابتلای به ییماری سل قرار دارد،
و اینک فرزندان او نیز بزرگتر شده به مدرسه یا حتی دانشگاه می‌روند،
آیا باید برای تأمین زندگی خود، با توجه به گرانی روزافرون قیمت‌ها،
دست کم بجای «۵۰ تومان»، روزانه تنها «چهارده تومان» دستمزد
دریافت دارد؟!

استدلال و اقدام سندیکای چاپخانه‌ها، برای بیبود نسبی وضع
کارگران، فداکار چاپخانه‌ها، استدلالی ضروری، منطقی و انسانی است.
لیکن ناشران، اینک این استدلال را به «مفتخوانان»، به آنانکه
کتاب را هنوز یک کالای اقتصادی نمی‌شمارند، و به آنان که عینقاً
معتقدند که بهای کتاب گران است، و ناشران اجحاف می‌کنند، چگونه
تفهیم نمایند؟! این تفهیم اگر غیرممکن نباشد، آیا بدین سرعت میسر
است؟ سرانجام با چه وسیله و امکانات؟!

یکی از امکانات و وسیله‌ی تبلیغ کتاب، «مطبوعات» است.
مطبوعات کثیر الانتشار، خود در سال‌های اخیر، بهای آگهی‌های خود را،
بطور سرماں آور، ترقی داده‌اند. صنایع سنگین و تفننی، انواع

یسکویت‌ها و کولاها، و آب نبات‌ها، و شکلات‌ها، و آدامس‌ها، آنچنان بازار آگهی‌های تجاری را اشغال کرده و بالا برده‌اند که دیگر، با مبالغ اندک و یا تخفیف‌های ویژه، برای ناشران ممکن نیست، مانند چند سال گذشته بروزنامه‌ها، آگهی بدنه‌ند. دیگر صفحات مرغوب روزنامه‌ها را، به مبالغ اندک و نازل در اختیار کسی نمی‌نهند. در صفحه‌ای مرغوب که یک ناشر، در ده‌سال پیش با حدود صد تومان می‌توانست، یک آگهی آبرومند، برای کتاب خود بدهد، اینک با پرداخت چهارصد تومان نیز به وی محلی نمی‌دهند.

ضمناً پاره‌ای از شب‌ها، مانند شباهی جمعه، و شب‌های ایام تعطیل، تیراژ روزنامه‌ها، معمولاً تا دو سوم پیشتر است. در این شب‌ها، مطبوعات، باز کمتر محلی برای ناشری کم سرمایه، در نظرمی‌گیرند. این شب‌ها، و صفحات مرغوب آنها، مختص نورچشمی‌های تبلیغاتی است. یعنی مؤسسات تجاری که آگهی‌های چهارپنج هزار تومانی، آنهم دست کم در هر هفته، یکی دو بار دارند، بر سایر ان ترجیح دارند. البته این امری است که در هر رابطه‌ی بازرگانی، طبیعی و بدیهی بنظر می‌رسد، لیکن در هر حال، کمر اقتصاد بیمار کتاب را، بیش از پیش می‌شکند.

علاوه بر این تابعیت‌ها، اقتصاد کتاب، به شرائط موسمی و فصلی، نوآوری‌های اجتماعی، و بحرانهای عمومی اقتصادی نیز، بیش از هر اقتصاد دیگری بستگی دارد.

«ایام گرما»، و تعطیلات طولانی تابستان، از جمله «فصل کسادی بازار کتاب» است. رادیو و تلوزیون، بویژه در کشوری که بی‌سوادی و کم سوادی و نوسوادی، و عدم اعتیاد به مطالعه، در آن عمومیت دارد، رقیب

سر سخت کتاب بشمار می‌رود. هر بحران اقتصادی، کم پولی، بی‌حوالگی و یا مصیبیتی عمومی هانند سیل و زلزله، بلا فاصله روی خرید کتاب اثر می‌گذارد. زیرا کتاب برای مردم، هنوز جنبه تجملی دارد؛ به منزله «فان شب» نیست که در هر حال آنرا تهیه نمایند. بدین ترتیب، اقتصاد کتاب، علاوه بر تابعیت از وضع متغیر دست کم هفده صنف خالق نشر، تابع متغیر از یک سلسله عوامل پیش‌بینی نشده‌ی کلی دیگری است که فقط یک «پشتوانه»^۱ استوار و اصیل اقتصادی، فرهنگی و تفاهم عمومی می‌تواند آنرا، در کشاکش بحرانها، حمایت نماید.

کالبد شکافی هزینه‌ی نشر کتاب

بطور خلاصه برای هر خواننده بالفعل و بالقوه کتاب، باید اقتصاد کتاب، کالبد شکافی و توجیه شود. نشریات کتاب در زمان حاضر با تیاره هزار و پانصد نسخه، در یکسال، شامل هزینه‌های اساسی هفتگاندی زیر است:

۱۰-۲۰ درصد	۱- حق تأليف یا ترجمه
۳۰-۴۰ درصد	۲- تخفیف برای فروشنده‌گان
۱-۳ درصد	۳- هزینه‌ی تبلیغ و آگهی
۳-۵ درصد	۴- هزینه‌های متفرقه‌ی پارگی، کثافت، عدم بازگشت از نمایندگان شهرستانها و مقتخواهی‌ها ...
۵-۸ درصد	۵- هزینه‌ی کاغذ
۵-۷ درصد	۶- هزینه‌ی چاپ
۶-۷ درصد	۷- هزینه‌ی صحافی و تجلیل
۶۰-۹۰ درصد	جمع هزینه‌ها

بطور متوسط $(75 = \frac{70+90}{2})$ در زمان حاضر ۷۵ درصد بهای یک کتاب ، جزء هزینه‌های ناشر بشمار می‌رود . تنها در صورتیکه کتاب وی یکساله فروش رود ، ۲۵ درصد سود ، عایدی خواهد شد . لیکن متأسفانه براین محاسبات ، عواقب طول مدت فروش بیش از یکسال کتاب (بطور متوسط بین دو تا دو سال و نیم) ، یعنی در نتیجه افزایش بهره‌ی با انکی سرمایه (۱۲ درصد در یکسال) ، وبالا رفت تقریباً چهارتا هفت درصد ، سطح هزینه‌ی زندگی در سال را نیز باید بیفزاییم . و در این هنگام است که بخوبی می‌توان وضع متزلزل بسیاری از ناشران را در زمان حاضر که بدآستادی ورشکستگی یا « فرار از حرفه » و تغییر شغل ، نزدیک شده‌اند و کابوس اقتصاد بیمار کتاب را ، بهتر درک کرد .

در اقتصاد با برنامه و با پشتونه‌ی صحیح کتاب ، پاره‌ای از ارقام بالا باید دگرگون شود . مثلاً ارقام شماره‌ی ۲ (تخفیف برای فروشندگان کتاب) لازم است به حدود میان ۲۰ تا ۲۵ درصد کاهش یابد . با اتخاذ سیاست صحیح توزیع ، و تجدید نظر در روابط مطبوعاتی ، می‌توان ارقام شماره‌ی چهار (هزینه‌های متفرقه ...) را نیز به حداقل تقلیل داد . و یا با سرمایه‌گذاری بیشتر و خرید عمده‌ی کاغذ ، از مقدار هزینه‌ی شماره‌ی پنج ، تا حدود دو تا سه درصد کاست . لیکن برای بالا برد سطح ، و سرعت فروش ، بر هزینه‌ی شماره‌ی سه (هزینه‌ی تبلیغ و آگهی) بنا بر اصول صحیح ، تا حدود پنج درصد افزود . معمولاً بطور متوسطه بین پنج تا هشت درصد . (۵-۸) در دنیای امروز ، لازم است که همواره خرج تبلیغ یک کالا شود . در صورتیکه متأسفانه این رقم ، با حق تأثیف و ترجمه ، تنها رقم‌هایی بشمار می‌رند که ناشران ، غالباً از آنها می‌کاهند .

ناشران، هنگامیکه دچار بحران می‌شوند، اولین گروهی را که تحت فشار قرار می‌دهند، آفرینندگان حقیقی آثار علمی وادی و هنری، یعنی «نویسندهای» و «متترجمان» اند. از حقوق آنها می‌کاهند. با آنها بدحسابی می‌کنند. وعده‌های نقد آنها را به پرداخت‌های نسیه، و اقساط «حلوا جوزی» تبدیل می‌نمایند و مانند آن. و این خود موجبات «فرار حرفای نویسندهای و متترجمان» را فراهم می‌آورد. و آنان را بر می‌گمارد که بیشتر سراغ رشته‌هایی روند که وضع اقتصادی استوارتری دارند. پس از نویسندهای و متترجمان، ناشران غالباً در صرف «هزینه‌های آگهی» و تبلیغ، بخل می‌ورزند. و درازای روی کرد به مردم، ترجیح می‌دهند، با پرداخت رشوی یا تخفیف‌های بیماری آسا، بد این سازمان یا آن سازمان، صد جلد کتابی نقد بفروشند، و مشکل اقتصادی خود را تسکین موقت داده مشکل امروز را بدست فردا فکنند.

خواننده‌شناسی

آسیب‌شناسی کتاب، و حل مشکلات آن، ضمناً مستلزم شناخت واقعی، نه حدسی و تخمینی خواننده، و انگیزه‌های آگاه و نا آگاه، رسائی‌ها و نارسائی‌ها، و امکانات و محدودیت‌های اوست.

خواننده کیست؟ کم و بیش، هر انسان سالم رشد کرده‌ای، «بالقوه» خواننده است. یعنی دارای استعداد خوانندگی است، و میتواند جزء گروه خوانندهای قرار گیرد. لیکن بسیاری از این «خوانندهان» بالقوه «بدلاطی چند، «بالفعل»، یا عمال، خواننده نیستند».

علاوه بر این، در میان خوانندهان بالفعل نیز خواننده‌ی مطلق وجود ندارد. پاره‌ای از خوانندهان، «پرخوان» اند، پاره‌ای «کم-

خوان»، و پاره‌ای دیگر، «خواندگان حد وسط» بشمار می‌روند.

پدیده‌ی کم خوانی

مهتمرین خصوصیت خواننده‌ی بالفعل ایرانی، یعنی فرد باسواندی که ضمناً مطالعه می‌کند، کیفیت کم خوانی، یا کندی و تنبیلی در مطالعه است. بعبارت دیگر، صرف نظر از بیسوادی که مهتمرین علت عدم مطالعه، و پائین بودن سطح انتشار مطلق و متتنوع کتاب در ایران، یا هر «کشور رو به توسعه»‌ی دیگری است، ما بطور کلی در ایران، با پدیده‌ی «کم خوانی باسواندان»، روبرو هستیم. بنا بر یک محاسبه‌که تفصیل و چگونگی آنرا می‌توان در کتاب «جوانی پرنج»، در مسئله‌ی مطالعه، یافت، خواننده‌ی ایرانی سالیانه، بطور متوسط، یک هفتم خواننده‌ی اروپائی، مطالعه می‌کند.

معمول‌اً پنجاه درصد از کتابها و روزنامه‌های منتشره شده، در تهران، و پنجاه درصد دیگر، در شهرستانها بفروش می‌رسد. هر چند سیاست اغلب از روزنامه‌های کثیر الانتشار عصر، «سیاست پنهان کاری تیراژ» است، ولی قرائتی در دست است که شبانه در تهران، بیش از صد تا صد و هزار روزنامه بفروش نمی‌رسد. با توجه به جمعیت ۳ میلیونی تهران، و بیش از شصت درصد جمعیت باسواندان، یعنی یک میلیون و هشتاد و هزار باسواند در تهران، مقدار فروش روزنامه‌های عصر، به نسبت یک- $\frac{1}{18}$ هجدهم ($\frac{1}{18}$) جمعیت باسواند تهران است. متوسط اعضای خانوار ایرانی $\frac{3}{4}$ نفر است. با این حساب، بالغ بر شصتصد و هشتاد و یک هزار خانوار در تهران وجود دارد. و با شصت درصد جمعیت باسواند، بطور متوسط در هر خانوار تهرانی، در حدود سه باسواند یافت می‌شود. بدین ترتیب

اگر، از هر شش باسواند تهرانی تنها یکنفر، و باز هر دو خانوار، یک خانوار، یک روزنامه در هر شب تهیه نماید، تیراژ انتشار روزنامه در تهران به تنها یک باید بالغ بریش از سیصد هزار شماره باشد. در صورتیکه بطور متوسط برای هر خانوار، یا تقریباً برای هر پنج نفر، یک روزنامه باید در نظر گرفت.

بدین ترتیب، پدیده‌ی کم خوانی روزنامه در تهران، تقریباً پنج ششم ($\frac{5}{6}$) یا حداقل، دوسوم ($\frac{2}{3}$)، زیر «متوسط شیوع مطالعه» قرار دارد.

ناشر، کتاب و کتابخوان در ایران

پدیده‌ی کم خوانی، به نسبت مطالعه‌ی روزنامه و مجله، در مورد کتاب، شیوع بیشتری دارد. شاید توجه به آمار ناشران و کتابفروشان ایران، و مجموع و متوسط فعالیت انتشاراتی آنان، تا حدی این کمبود فرهنگی را روشن سازد.

در ایران، مجموعاً بین شصده تا هفتاد (۷۰۰ - ۶۰۰) ناشر و کتابفروش وجود دارد. از این تعداد، در حدود دویست (۲۰۰) ناشر و کتابفروش، در تهران مشغول فعالیت‌اند. یعنی کمتر از یک سوم مجموع مشروبات فروشی‌های تهران!! بین سیصد تا چهارصد تن بقیه در شهرستان‌ها مقیم‌اند. بطور متوسط هر ناشر، سالیانه بین ۱۲ تا ۱۵ کتاب، یعنی ماهیانه تقریباً یک کتاب منتشر می‌سازد. چنانکه مجموع کتاب‌های سال ایران، بطور متوسط از هشتاد کتاب تجاوز نمی‌کند.^۱

۱- برای اطلاع بیشتر درباره‌ی آمار کتاب و رشد سالیانه‌ی آن در ایران، رجوع کنید به اثر دیکر نویسنده: کتاب جوانی پررنج، ص ۱۷۵ - ۱۷۳

مجموع تیراز کتابهای غیر درسی ایران ، سالیانه بین هفتاد و - پنجاه هزار ، تا یک میلیون نسخه است. اگر جمعیت ایران را ۲۶ میلیون در نظر گیریم ، حد اکثر از هر ۲۶ نفر از کل جمعیت ، یک نفر ، یا از هر صد نفر ، کمتر از چهار نفر (دقیقاً $\frac{3}{84}$ درصد) از مردم ایران ، سالیانه ، کتاب می خرند . از قشر باسوساد جمعیت ما ، تقریباً ، از هر ۶ نفر یک نفر ، یا در حدود ۱۷ درصد از باسودان ما ، سالیانه یک کتاب تهیه میکنند . متوسط بهای یک کتاب را - اعم از جیبی و متوسط و قطع وزیری -

اگر ده تومان فرض کنیم ، فروش کتابهای غیر درسی ، حد اکثر بالغ بر « ۵۰ میلیون تومان » در سال می شود . عبارت دیگر ، هر ایرانی تقریباً بطور متوسط ، چهار (۴) ریال در سال ، برای کتاب متفرقه می پردازد . سطح کنونی فروش کتاب در ایران ، حیات خود را مدبیون کم و بیش ، بیست درصد قشر باسوساد بیش از ده سال جمعیت است . بدین ترتیب ، اگر جمعیت بالای ده سال ما ، به حدود صد درصد می رسید ، دست کم فروش کتاب ، و صنعت نشر می توانست با چهار برابر افزایش کنونی ، به سالیانه ، بالغ بر « پنجاه همیلیون تومان » برسد . و این « افزایش کمی » ، تنها خود ، صرف نظر از هر عامل دیگری ، می توانست « تحول - کیفی » خاصی را در وضع کتاب ، بویژه در پیدایش و گرایش طبقه‌ی تازه‌ای از مترجمان و نویسنده‌گان حرفه‌ای ، پذید آورد .

اگر فرضیاً نیاز به کتاب و مطالعه‌ی آنرا ، تنها یک امر تفريحی و تجملی بشمار آوریم ، مقایسه‌ی آن با امور متداول تفريحی و تجملی و نیازهای کاذب دیگر ملی ما ، نتیجه‌ای تکان دهنده را ، بدست خواهد داد .

در زمان حاضر (۱۳۴۷)، صرف نظر از بالغ بر دهها و بلکه بالغ بر صدها میلیون تومان سیگار قاچاق کد هرسال وارد کشور مانمی شود، تنها تولید سالیانه سیگار دخانیات ایران، بین ده تا یازده میلیارد عدد (۱۱ - ۱۰)، و فروش آن بالغ بر شصده و پانزده (۶۱۵) میلیون تومان می‌گردد. سیگار صادراتی ایران، کمتر از یک پنجاه میلیون تولید است. و عموماً سیگار ایران، در بازار داخلی مصرف می‌شود. با این ترتیب، پولی را که ماسایانه برای سیگار محصول داخلی خودمی‌پردازیم، شصت و یک برابر و نیم (۶۱/۵) پولی است که برای کتاب ادا می‌کنیم، و اگر مبالغ پرداختی برای سیگارهای خارجی نیز منظور گردد، این رقم بد حد اقل هفتاد برابر (۷۰) می‌رسد.

همچنین بنا بر آمار، سالیانه بالغ بر دو میلیون و پانصد هزار لیتر، به بهای دویست و سی میلیون تومان، یعنی ۲۳ برابر فروش سالیانه کتاب، مشروبات الکلی در ایران مصرف می‌شود. ضمناً مقدار مصرف مشروبات الکلی در ایران، طی ده سال گذشته^{۱۲} بد ۱۲ برابر افزایش یافته است:

«بر اساس آمار موجود در اداره‌ی کل هالیات‌های غیر-مستقیم وزارت دارائی، در حال حاضر ۳۹ کارخانه‌ی تولید مشروبات الکلی در ایران وجود دارد – و این غیر از ۴ کارخانه‌ای است که مختص الکل‌کشی است در تهران بیست هر کزینچه عمومی مشروب و مشهد (۶۰۰) کافه، رستوران وحدود هشتاد و پنجاه (۸۵۰) باب افزیده فروشی وجود دارد که از این تعداد، شصده (۶۰۰) باب از آنها مشروب می‌فروشند. علاوه بر این حدود پنجاه (۵۰) هتل مختلف در تهران، مشروبات خارجی را عرضه می‌کنند. هر سال ۲۵ میلیون بطر آجو، و ۱۱ میلیون بطر «ودکا» در کشور مصرف می‌شود ...»

این یک طرف ماجراست. طرف دیگر، با مسئله‌ی غمانگیزی آمیخته است. زیرا که ۱۳۰۰ نفر هرسال بر اثر عوارض ناشی از

مشروبات الکلی در ایران تلف می‌شوند . و دهها هزار نفر ، بهمین علت دستخوش بیماری‌های قلبی ، کبدی ، التهاب معده ، اختلال در سلسله اعصاب منکری وضعف حافظه می‌گردند .^۱

ایران کشوری «اسلامی» است . و غالباً ما مدعی هستیم که «الکلیسم» ، و مصرف مشروبات الکلی در ایران ، مسئله نیست . بلکه مسئله ، «اعتماد به مواد مخدره» است . مصرف سرسام آور مواد مخدوه ، در طی ده سال گذشته ، به میلیارد ها تومان بالغ می‌شود که همه بصورت طلای ناب ، بطور قاچاق از ایران خارج شده است . تاجاییکه دولت را مجبور به اخذ سیاست تهدید آمیز احتمالی مقابله به مثل کشت مجدد خشخاش ساخته است (تاریخ اعلام این سیاست مهرماه ۱۳۴۷).

در کنفرانس بین‌المللی پلیس ، در آغاز مهر ماه ۱۳۴۷ تهران ، اعلام شد که چهارده درصد (۱۴٪) هروئین دنیا در ایران کشف شده است.^۲ کارشناسان ، تخمین می‌زنند که معمولاً سالیانه تنها ، بین ده تا بیست درصد مواد مخدره‌ی قاچاق ، کشف می‌شود . از اینرو ، بخوبی میتوان اهمیت مسئله مواد مخدره را در ایران ، تصور کرد . شاید درکشور - های بسیار دیگری نیز ، مصرف مشروب و سیگار ، بیش از مصرف کتاب باشد . لیکن این مقایسه ، نشان می‌دهد که متأسفانه ما از غرب گری ، چگونه فقط بیشتر به جنبه‌ی منفی آن روی آورده‌ایم . ما اگر هردو را از غرب آموخته‌ایم ، چرا ، فقط ، در جنبه‌ی منفی آن افزایش کرده‌ایم ! کتاب و تعمیم فرهنگ عمومی را سرسی انگاشته‌ایم ، لیکن سیگار و

۱- روزنامه کیهان ، شنبه ۱۳ مهرماه ۱۳۴۷ ، ص ۱۶

۲- روزنامه کیهان ، چهارشنبه ۱۰ مهرماه ۱۳۴۷ ، ص ۱۸

مشروب و مواد مخدره را جدی گرفته از جان خود مایه می رویم، تا آنها را
بدست آوریم؟!

با وجود مقدار سرسام آور فروش سیگار نسبت به کتاب ، ما هنوز
کمتر در اندیشه‌ی طرحی سازنده و نو ، در باره‌ی کتاب افتاده‌ایم . در
صورتیکه عمیقاً «سازمان دخانیات ایران» را ، فرسوده ، و نسبت به
نیازمندیهای کنونی ملی و اقتصادی خود- البته نیازمندیهای کاذب ملی و
اقتصادی خود - نارسایش می‌شماریم . بخاطر نوسازی وبالا برد سطح تولید ،
و کیفیت جانکاه فرآورده‌های مسموم آن ، جداً کمرهمت استوار داشته
از امریکا مستشار نوسازی و توسعه می‌آوریم . و امید می‌ورزیم که بزودی
أنواع تازه‌ای از سیگار ، بزیان جان و مال مردم خود ، بیزار عرضه سازیم .
درست همسان و برابر با سیگارهای قاچاق خارجی ، در داخله‌ی کشور ، دست
به تهییدی سیگار زده ، استعمال روز افزون هستی سوز آنها را ، به جوانان
بی‌پناه و بی‌راهنمای خود ، توصیه نمائیم . آنگاه پیش‌اپیش ، تحقق
حتمی یک چنین کابوسی آلوده و سیاه را ، بعنوان یکی از درخشنان ترین
پیشرفت‌های صنعتی و اقتصادی خود ، با سرافرازی ، اعلام می‌داریم ،
وبخاطرش ، جشن برپا می‌کنیم ، و مصاحبی مطبوعاتی ، ترتیب می‌دهیم!
روزنامه‌ی کیهان ، در باره‌ی این سودای سیاه ، این چنین گزارش می‌دهد :

« کارشناسان امریکائی دخانیات ، تا پانزده روز دیگر ،
وارد تهران می‌شوند ، تا با کمک کارشناسان ایرانی طرح
نویازی شرکت سهامی دخانیات ایران را بیاده کنند .

۱۳۴۷ (دریک مصاحبه‌ی اختصاصی در این زمینه...) گفت : « هیئت
امریکائی که چندی قبل به تهران آمده بودند ، پس از بررسی طرح

نوسازی شرکت دخانیات به گشور خود بازگشتند، تا نتیجه‌های مطالعات خود را، در ایران، مورد بررسی قرار دهند. این هیئت، در حدود دوهفته‌ی دیگر وارد تهران خواهند شد، تاطرح نوسازی شرکت سهامی دخانیات ایران را با همکاری «شرکت گسترش صنایع ایران» پیاده‌کنند.

ضمناً با آمدن این کارشناسان، سه نوع سیگار جدید در ایران تولید خواهد شد که دو نوع در ردیف وتبی «وینستون» و «کنت» و یک نوع آن سیگار رغوب ایرانی خواهد بود.

هدیه کل دخانیات، پس از توضیحاتی در باره‌ی اقداماتی که در جهت بهبود توتون صورت می‌گیرد، گفت: «کشت نباید تقلیل یابد! هم اکنون کشت توتون سیگار سالیانه در حدود شانزده هزار (۱۶۰۰۰) تن می‌باشد...»^۱

طبق تحقیقی که ما در دیماه ۱۳۴۳ انجام داده‌یم، و تفصیل آنرا در کتاب «جوانی پر رنج» می‌توان، ملاحظه نمود، در آن سال، یعنی چهارسال پیش نسبت به تاریخ تدوین اقتصاد بیمار کتاب (مهرماه ۱۳۴۷)، ۳۵ درصد از دختران دانش آموز سال‌های سوم تا ششم بیرون‌نشای مرکز و شمال شهر تهران، بطور مرتب و گاهگاهی، سیگارکش بوده‌اند.^۲ از سال ۱۳۴۳ تاکنون، مرتب بر فروش و درآمد سیگار دخانیات ایران و فروش سیگار قاچاق، افزوده‌گشته است.

رابطه‌ی «سیگار» با توسعه‌ی «سرطان» نیز اندک اندک در جهان علم آشکارتر شده است. در حالیکه ضمناً اینک با توجه بداینکه بالغ

۱- کیهان، ۲۵ مهرماه ۱۳۴۷، ص ۲۰

۲- برای اطلاع رجوع کنید به اثر دیگر نویسنده: کتاب جوانی پر

رنج، صفحه‌ی ۲۶۳ - ۲۵۹

بر پنجاه درصد جمعیت ایران ، کمتر از بیست سال دارند ، و بالغ بر هفتاد و پنج درصد جمعیت زیر ۳۵ سال اند ، بخوبی ملاحظه می شود که چگونه با کمک کارشناسان خارجی و سازمان های ویژه گسترش صنایع ملی خود ، بخاطر آلوده ساختن نسل جوان خویش بد خانیات ، و فراهم نمودن زمینه روی وجسمی اعتیاد آنان به سایر مواد مخدره والکل ، دواسه می تازیم و بدین کوشش تخریبی خود ، افتخار هم می کنیم !

علاوه بر این ، محاسبه می دیگری نشان می دهد که نسبت انتشار «کتابهای متفرقه» به نسبت کتابهای اختصاصی درسی ، و کمک درسی (با متوسط بیست هزار میلیون تیراژ) در حدود یک سی و پنجم ($\frac{1}{25}$) است . یعنی فشار تحصیل و مدرسه یا «زور» ، فعلا ، مهمترین عامل مطالعه در ایران است ، نه رغبت و اشتیاق به مطالعه . بعبارت دیگر ، تنها یک سی و پنجم از خوانندگان بالفعل ایرانی درسال ، با طیب خاطر به تهیه و مطالعه کتابهای متفرقه می پردازند .

از اینرو ، مبارزه با پدیده کم خوانی ، و ایجاد اشتیاق و عادت به مطالعه در مردم ، باید در سر لوحدي هر برنامه رشد فرهنگی ، و بهبود اقتصادی و توسعه صنعت نشر کتاب ، قرار گیرد .

علل کم خوانی و گریز از مطالعه

برای علل کم خوانی و گریز از مطالعه ، یاعدم روی کرد به آن در ایران ، بطور کلی ده علت می توان برشمرد :

- ۱- شیوع بیسوسادی ، و کم سوادی و نوسوسادی
- ۲- عدم اعتیاد به مطالعه مرتبا

- ۳- کمیابی کتابهای مورد توجه
- ۴- عدم دسترسی به کتاب دلخواه
- ۵- فقدان منابع اطلاع وضعف کتابشناسی
- ۶- کمی تنوع کافی کتاب برای هر ذوق و سلیقه
- ۷- کمی نویسنده‌گان عالی ملی
- ۸- کمی ترجمه‌های ارزنده و مترجمان خوب
- ۹- گرانی نسبی کتاب
- ۱۰- گران نمائی کتاب

در اینجا، مابه توضیح درباره‌ی پاره‌ای از این موارد دهگانه که لازم می‌نماید، مبادرت می‌ورزیم. چون ضمن مباحث گذشته به پاره‌ای دیگر از این علل، هائند گرانی نسبی کتاب و گران نمائی آن، اشاره کردایم. و یا برخی از علل، هائند شیوع بیسادی، و کم سوادی در اشاعه‌ی کم خوانی و ناخوانی، آنچنان بدیهی بنظر می‌رسد که هر گونه توضیحی در باره‌ی آنها، زائد می‌نماید.

کمیابی کتابهای مورد توجه

بسیاری از کتابها، احیاناً یکبار بچاپ رسیده‌اند، و سپس نایاب شده‌اند، و هنوز خواستاران فراوان دارند. لیکن بعلت نایابی، دسترسی بدان‌ها، برای آنان هیسر نیست. ناشران نیز بدلائل مختلف، از «تجدید چاپ» آنها خود داری می‌ورزند. از جمله ممکن است، ناشری نگران باشد که زمینه‌ی تقاضای موجود نسبت به کتاب مورد نظر در «چاپ دوم»، به نصاب کافی نرسیده باشد. برای هثال ممکن است مجموع خواستاران مجدد آن کتاب، از چهارصد تن تجاوز نکنند.

علاوه بر این، کتابهای بیشمار دیگری هستند که ناشر از ترس اینکه مبادا مشتری کافی نداشته باشند، نشرشان را به تعویق یا تعطیل می‌افکند.

در هر حال، خودداری ناشر، از انتشار یا تجدید چاپ پاره‌ای از کتابها، ناشی از هر علتی که باشد – همانند سهل‌انگاری، بی‌توجهی به اهمیت کتاب، نگرانی از فقدان زمینه‌ی فروش، اشکالات مادی و همانند آن – نتیجه‌اش آنست که گروهی محروم از مطالعه‌ی آنها خواهند گشت، و بدسبب فقدان و نایابی کتاب مورد نظر، ناچار کمتر نیز مطالعه خواهند نمود.

عدم دسترسی به کتاب دلخواه

عدم دسترسی به کتاب مورد نظر، خود ممکن است، ناشی از عللی گوناگون باشد، همانند:

الف - بدی توزیع کتاب. یعنی کتاب از نظر محلی و جغرافیائی به آسانی در دسترس کلیه‌ی خواستاران آن قرار نگیرد.

ب - بدی شیوه‌ی خبرگزاری. یعنی کتابی منتشر شده باشد، لیکن خبر آن، بداطلاع خواستاران آن نرسیده باشد. غالب از ناشران می‌پندارند که با درج یکی دو آگهی در روزنامه‌ای، اطلاع کافی در اختیار عموم گذارده‌اند. و از آن پس، دیگر وظیفه‌ی خوانندگان است که اگر مایل‌اند، کتاب دلخواه خود را تهیه نمایند. در صورتی که بررسی و تجربه نشان داده است که حتی بسیاری از استادان که نیازمند به توصیه‌ی کتاب یا کتابهایی به دانشجویان خود هستند، از وجود و انتشار کتابهایی بزبان فارسی در

رشته خویش، بی اطلاع‌اند، تا چه رسید بدیگران که حرفه‌ی آنان،
کتاب‌شناسی نیست.

فقدان منابع اطلاع و ضعف کتاب‌شناسی

در زبان فارسی معمولاً به ندرت می‌توان کتاب‌هایی یافت که ارزش
کتاب‌شناسی و راهنمائی، برای اطلاع برمنابع هر بوط، داشته باشند.
نویسنده‌گان ایران، غالباً هنوز عادت نکرده‌اند که منابع اطلاعات خود را
بدست خواننده دهند، و یا اگر به منبعی اشاره می‌کنند، نشانی کامل
آنرا در اختیار خواننده نهند. صرف نظر از کتابهای عمومی، متأسفانه
حتی بیشتر از کتابهای درسی دیپرستانی و دانشگاهی مانیز قادر این
هزیت‌اند. از این‌رو، خواننده‌ی ایرانی نمیداند، در صورت احتیاج
به مطالعه‌ی منابع بیشتر در یک رشته، چگونه نسبت به آنها اطلاع حاصل
کند، و یا آنها را بیابد. تا جایی که حتی توقع وجود و انتظار لزوم چنین
منابعی دقیق، هر بوط به «کتاب‌شناسی» در میان مردم تحصیل کرده‌ی ما
کمتر وجود دارد. مردم غالباً «فهرست‌های موضوعات و اعلام» را
در کتابها، چیزی بیهوده و زائد می‌پندارند، و کمتر بدانها مراجعه
می‌نمایند.

كمی تنوع کافی کتاب

کودکان، جوانان، پسران، دختران، بزرگسالان، و پیران،
وانواع گروههای مختلف مردم، هر یک در صورت تحقیق و بررسی دقیق،
احیاناً به نوعی خاص از کتاب، ممکن است علاقمند باشند. در ایران،
هنوز بررسی جامعی برای کشف انواع سلیقه‌ها، و بازاریابی اساسی در

مورد کتاب انجام نگرفته است، تاطبیق آن، برای هر نوع ذوق و سلیقه، و هر سن و جنس، مترجمان و نویسنده‌گان و ناشران، دست بکار ترجمه و تألیف و نشر شوند. در نتیجه، افراد بسیاری نیز، چون آثاری در خور میل خود نمی‌یابند، با وجود علاقمندی، از مطالعه محروم می‌مانند. مثلاً برای یک گروه علاقمند به کتابهای روانشناسی یا جامعه شناسی و اقتصاد، سالیانه ممکن است بیش از یکی دو کتاب تازه منتشر نشود. در صورتیکه آنان، مایل و قادر باشند، سالیانه دست کم تا پنج کتاب، در رشته‌های دلخواه خود تهیه نمایند.

کمی نویسنده‌گان و مترجمان حرفه‌ای

چه انگیزه‌هائی موجب می‌شود که فردی به طرف نویسنده‌گی، و تألیف و ترجمه کشیده شود، خود بحثی شکرف و شیرین است. لیکن در هر حال، رشد و شکفتگی این استعداد لطیف، عمیقاً به:

الف - پاداس اقتصادی،

ب - تشویق اجتماعی، نیازمند است. در صورتی که با کمال تأسف، در زمان حاضر اجتماع ما، بر سائی و کفایت و اشباع، پاسخگوی این هردو نیاز نیست.

«حق تألیف و ترجمه»^۱ کتاب در ایران، بسیار ناچیز است، و بجز موارد استثنائی، کمتر ممکن است، حتی گوشدای از هزینه‌ی زندگی یک نویسنده یا مترجم را بگیرد. مترجمان و نویسنده‌گان ورزیده، هانند هر کارشناس دیگر، به وسائل و ابزار کار، نیازمندند. مهمترین ابزار کاریک نویسنده یا مترجم، در درجه‌ی اول، کتابخانه‌ای

مجهز به آخرین منابع و مراجع مهم علمی و ادبی و هنری ، در رشته‌ی مورد نیاز نویسنده یا مترجم است . باقدان عمومی چنین کتابخانه‌هایی در ایران ، هر نویسنده یا مترجم متوفی که می‌خواهد همواره با آخرین پیشرفت‌ها و اطلاعات رشته‌ی مورد علاقه‌ی خود درجه‌ان ، همگام باشد ، ناچار باید خود شخصاً به تهیه و خرید آثار مورد نیاز خوش ، اقدام ورزد . البته این پدیده ومسئله ، اختصاصی به ایران ندارد . بلکه عموماً کشورهای رویه توسعه بدان مبتلا هستند . لیکن در اینجا فعلاً مسئله‌ی ایران مطرح است . در ایران نیز ، متأسفانه با آنکه کتابخانه‌های معتبر انگشت شماری وجود دارد ، با این وصف این کتابخانه‌ها عموماً ، جز در مواردی بسیار نادر و اختصاصی ، چاره‌ی درد کمتر مترجم یا نویسنده‌ای را می‌توانند بنمایند .

دشواری‌های مختلف ، از جمله مشکل مالی تهیه افرادی منابع و مراجع ، برای نویسندگان و مترجمان ایرانی ، با توجه به ناچیز بودن حق تألیف و ترجمه در ایران ، خود یکی از موانع بزرگ اقتصادی رشد نویسندگان و مترجمان عالی ، و در نتیجه ، انتشار نوشتده‌ها و ترجمه‌های ارزنده و متنوع و فراوان است . و این مسئله ، خود همانند دور و تسلسلی زیانمند ، عارضه‌ی کم خوانی و فقدان رغبت و گرایش به کتاب را ، بجای ریشه‌کنی آن ، تقویت می‌نماید .

عدم کفايت تشویق اجتماعی نویسندگان و مترجمان نیز عللی مختلف دارد . مهمترین این علal ، بداحتمال قوى ، عدم رشد فرهنگي و اجتماعي لازم ، و شیوع بیسادی سراسم آور ، در ایران است . اجتماعي که بطور

عموم و متوسط، هنوز به بلوغ لازم برای درک اهمیت «نیازهای فرهنگی و معنوی» خود نائل نیامده است، ناچار به آفرینندگان و پرورشکاران علمی و فرهنگی خویش، نمی‌تواند، توجیه و تشویق لازم را مبذول دارد.

بیشتر از طبقات باسوار، به محض بخورد با بهای کتابی که احیاناً در نظر آنان گران می‌نماید، بجای ابراز سپاس و تشویق و دلسوژی، برای زحماتی که نویسنده یا مترجم آن متحمل شده است، از ساعات فراغت و استراحت خود زده است، و از جان و مال و دل خویش، مایه رفته است، تا آن اثر را پدید آورد، گوئی همه مدعی داد خواهی ازوی می‌شوند که او اصلاً چرا باید آن چنان کتابی را نوشته یا ترجمه نماید که آنها مجبور شوند، آنرا بخوانند، و یابدتر از همه آنرا بخرنند! چه بسا بسهولت یکتن، ساختمانی چهار طبقه را شروع می‌کند، و بیان می‌رساند، و هر طبقه‌ی آنرا به مبالغی هنگفت اجاره می‌دهد، لیکن هنوز نویسنده یا مترجمی که کتابی را همزمان با وی آغاز کرده است، بیان نرسانیده است. بطور کلی مقایسه‌ی پاداش حاصل مادی و تشویق اجتماعی اغلب از نویسندگان و مترجمان طراز اول ایرانی با تاییج اقتصادی بسیاری از حرفدها و کارهای ساده‌ی دیگر، مقایسه‌ای یائس انگیز، غبن آمیز و اندوهبار است!

علاوه بر عدم استقبال عمومی از نویسندگان و مترجمان، در محافل مطبوعاتی و تبلیغاتی کشور نیز نسبت به آثار نویسندگان و مترجمان معاصر، سیاست تنکنظرانه، و رشک آمیزی تعقیب می‌شود که فاجعه آمیز است. غالب از مطبوعات و مجلات هفتگی، نسبت به آثار اکثر از نویسندگان و مترجمانی که جزء ایل و تیول، وابواب جمعی خود آنها بشمار نمی‌روند،

آشکارا بخل می‌ورزند، و انتشار آنرا دست کم چون واقعیتی نامطلوب تلقی کرده، مشمول توطئه‌ی سکوتش روامی دارند. گهگاه که در مجله‌ای، به اثری از نویسنده‌ای خارج از کادر خود اشاره می‌شود، قلم‌معرف، سخت زهر آلود، کینه توزانه و نیش داراست. در اینگونه نقدها، هنگام معرفی آثار نویسنده‌گان و مترجمان، غالباً «حمله» بر «تقدیر استین» می‌چرخد. گرایش عصبی به تحقیر و دل شکستن، از آن می‌ترسد، و تأیید و تشویق، در آن کوچکترین راهی ندارد.

چند سال پیش، در شورائی از نویسنده‌گان رادیو، هنگامی که نویسنده پیشنهاد کرد، رادیو ضمناً باید آگهی کتاب را مرسوم دارد، و علاوه بر آن، بر نامه‌ای بیدریغ بد معرفی کتابها، و آثار درخشنان ادب معاصر فارسی که به ترتیب منتشر می‌شوند، اختصاص دهد، در ازای استقبال، با اعتراض شدید غالب از اعضای شورا که ظاهراً می‌باشند خود از همه درآشناز باشند، روبرو گردید. دلائل رد این پیشنهاد، آنقدر بچه‌گاند و کوتاه فکراند بود که جز از روحی مسموم از عقده نمی‌توانست سرچشمده بگیرد. قاطع ترین دلیل که از طرف شاعری بنام، ارائه شد، و مورد قبول اکثربت واقع گشت این بود که:

— اگر ما، در رادیو کتابها را معرفی کنیم، اولاً سودش توی جیب کتابفروشها می‌رود. و در ثانی نویسنده‌گان آنها، بی‌خودی مشهور، و در نتیجه زیادی لوس می‌شوند !!!

متأسفانه عدم تشویق نویسنده‌گان و مترجمان، و توطئه‌ی سکوت در باره‌ی آثار آنان، و یا حمله و عیجوئی از آنان، از «بیماریهای مزمن و ریشه‌دار روشنفکری» در ایران است. بسیاری از

«روشنفکران متوقف» ما ، یعنی کسانی که خود استعداد فراوان داشتند، لیکن بدسبب عدم تفاهم محیط و امکانات مالی لازم، سوکمندانه قادر به رشد، و نائل به کمال نهائی تربیتی خود ، نگشته‌اند ، غالباً از عقده‌های محرومیت و ناکامی رنج می‌برند ، و مملو از رشک‌ها و تنگ نظری‌های زیانمند و بد فرجام ، نسبت به هر روش‌نفر پیش‌رفته‌ی دیگری هستند.

در هر حال عدم امکان «پاداش مادی» و «تشویق اجتماعی» کافی برای نویسنده‌گان و مترجمان در ایران ، کمتر اجازه داده است تا زمینه‌ی مستعدی برای پرورش آنان ، پذید آید . در ایران ، نویسنده‌گی هنوز کمتریک «حروف۴» محسوب می‌شود. و یک نویسنده یا مترجم کمتر قادر است - بجز در مواردی نادر و استثنائی - زندگانی خود را از راه قلم خویش ، تأمین نماید. از این‌رو ، در ایران ، ما هنوز بعنوان صنف و طبقه - نه به عنوان افراد انگشت شمار - نویسنده و مترجم ، بمعنی حرفه‌ای کلمه نداریم که در بازار فعالیت‌های حرفه‌ای آزاد ، متکی بدانش و قلم خود باشند . بلکه غالباً نویسنده‌گان و مترجمان ما ، کارشان جنبه‌ی «آماتوری» ، سرگرمی و اشتغال ، و احياناً نیمه حرفه‌ای و کمکی ، دارد . در صورتیکه مسلماً تا وقتی که بازار کتاب ، و صنعت نشر در ایران ، تابدان مرحله از شکفتگی نرسد که اجازه‌ی زندگی و فعالیت و پیشرفت ، به مترجمان و نویسنده‌گان ندهد ، موجبات تأمین اقتصادی ، آسایش خیال ، و تشویق اجتماعی آنان را فراهم سازد ، آنانرا ، از حالت آماتوری ، و فعالیت آنانرا ، از صورت تغیری و «نیمه حرفه‌ای» ، یک حرفه‌ی ممتاز شایان تعقیب و تحصیل ، تبدیل

نگرداند ، فرهنگ عمومی ما ، هیچگاه دستخوش تکان و تحولی اساسی نخواهد شد.

هر جامعه ، به نسبت پیشرفته خود ، به صنف‌های خاص ، اجازه‌ی تجلی و اعتلا می‌دهد . جامعه‌ای که در آن شتربان و چارپادار ، بیش از هر گروه دیگر مورد تقاضای مسافران است ، محلی چندان برای عرض وجود راننده‌ی کامیون و تاکسی نخواهد داشت ، و بر عکس . همچنین جامعه‌ای که در آن ، نویسنده و مترجم ، اجازه‌ی زندگی مستقل نیابد ، به فعالیت‌های خلاق فکری و عاطفی او ، میدان تجلی داده نشود ، و سرانجام ، نیازمندیهای اقتصادی و اجتماعی او ، در آن تأمین نگردد ، مسلماً آن جامعه ، اجتماع واپس مانده‌ای است که رشد و اعتلای فرهنگی در آن ، میسر نیست . فرهنگ گرانقدر بشری و میراث پر ارج آن ، در آن جامعه ، جنبه‌ی تحمیلی و تجملی دارد ، نه جنبه‌ی یک نیاز راستین مردم پسند و اساسی . بدیهی است ، چنین جامعه‌ای ، در چنین مرحله‌ای ، هرگز نمی‌تواند امکان زایش ، رشد و پرورش آثار متنوع و خلاق ادبی ، علمی ، فلسفی و هنری دهد . سوکمندانه‌ما هنوز ، ظاهرآ در چنین مرحله‌ای از رشد فرهنگی خود ، بسی بزیم . و از اینرو ، عمیقاً وظیفه‌ی خود می‌دانیم که خروج از این مرحله‌ی پر ملال را باید هرچه زودتر ، تسریع نمائیم . البته ما منکر وجود یکی دو جایزه‌ی سالیانه‌ی کتاب ، و یکی دوستون معرفی کتاب در مطبوعات و برنامه‌هائی جسته و گریخته در رادیو و تلوزیون ، در باره‌ی پاره‌ای از کتابها نیستیم . لیکن این برنامه‌ها ، تنها عنوان طلایدی یک تحول اساسی در عرضه داشت وسیع و گیرای کتاب ، می‌توانند مقبول واقع شوند ، نه به عنوان حد کمال

انجام وظیفه‌ی فرهنگی!

مسائل اساسی ناشران

- اگر از ناشران، در باره‌ی مشکلات و مسائل حرفه‌ای آنان، پرسش شود، دست‌کم، مسائل هفتگانه‌ی زیر را مطرح می‌سازند:
- ۱- مشکلات اقتصادی ناشی از بدی فروش کتاب ومسئله‌ی چک‌ها و سفته‌ها و مشکل وصول طلب‌ها، و پرداخت بدهکاری‌ها
 - ۲- بد حسابی پاره‌ای از نمایندگان شهرستانها
 - ۳- بی علاقه‌گی مردم به کتاب
 - ۴- بد قولی و تأخیر پاره‌ای از چاپخانه‌ها و صحافان و گراور - سازان و نقاشان، در طرح روی جلد، ساخت گراور، چاپ و صحفی بموقع کتاب.
 - ۵- رقابت‌های سخت، کار شکنی‌ها، و عدم تفاهم پاره‌ای از همکاران
 - ع- ناتوانی و کارشناسی و فقدان مدیریت کارکنان داخلی مؤسسه‌ی مطبوعاتی
 - ۷- احیاناً مشکلات مختلف ناشی عدم هماهنگی، بین دستگاه‌های مسئول و ناظر دولتی بر کتاب و مانند آن...
- بدون شک این مسائل، و هنوز پاره‌ای دشواری‌های دیگر، از مشکلات توافق‌سای ناشران ایران بشمار می‌روند. و سریعاً نیز باید به حل، یا دست‌کم تخفیف و چاره‌جوئی نسبی آنها، اقدام ورزند. لیکن برای آنکه اقتصاد کتاب، از صورت بیمار گونه‌ی کنونی آن رهائی باید، متأسفانه هنوز حل تنها مشکلات بر شمرده‌ی فوق، کافی نیست. ناشران، مسائل اساسی دیگری دارند که حتی خود کمتر تا کنون بدانها توجه،

و یا فرصت بذل توجه لازم را داشته‌اند . «**بیهود اقتصاد کتاب**» ، و وضع ناشران ، و حل بیشتر از مسائل آنان ، دست کم نیازمند به بررسی ، چاره جوئی و حل شش مسئله‌ی اساسی زیر است :

- ۱- نارسائی سرمایه‌گذاری انفرادی کنونی در صنعت نشر
- ۲- فقدان طرح و برنامه‌ی جامع نشر
- ۳- عدم تفکیک تخصصی ناشر و کتابفروش
- ۴- عدم تفکیک تخصصی انواع نشر کتاب
- ۵- فقدان مشاوران مطبوعاتی
- ۶- بی‌پناهی قانونی حق طبع و تألیف و ترجمه

نارسائی سرمایه‌گذاری ناشران

توسعه‌ی سالم اقتصادی و صنعتی انتشار کتاب ، بالا برد سطح تیراز و نشر ، و افزایش تنوع لازم کتاب ، به سرمایه‌گذاری بزرگ نیازمند است . یک چنین سرمایه‌گذاری بزرگ و استواری عموماً - به استثنای یکی دو مورد - خارج از حد توانائی بنیه‌ی مالی یکایک ناشران کنونی ایران ، بصورت انفرادی است .

ناشران جزء بعلت ضعف سرمایه ، متأسفانه ، روز به روز ناتوان تر خواهند شد ، و اندک‌اندک فعالیتشان ، تنها بدفروشندگی جزء کتاب‌و نمايندگی فروش ناشران بزرگ محدود خواهد گشت . بطور یکده‌حتی توانائی فعالیت‌های مشابه چند سال پیش خود را نیز ، در آینده خواهند داشت . ضمناً بعلت عدم رضایت حرفه‌ای ، یک «**حالت فرار از شغل**» در ناشران ، بویژه در فرزندان آنها ، پدید آمده است که مشکل ادامه‌ی فعالیت نشر کتاب را

بصورت کنونی دشوارتر می‌سازد. کمتر فرزندان ناشران، مایل به انتخاب شغل بی‌سپاس پدران خویشتن‌اند. بلکه آنان بیشتر کوشان هستند تا به تحصیلات عالیه ادامه داده سراغ مشاغل دیگر بروند، و احیاناً حقوق بگیر شوند. بدین ترتیب، با پیری و کپولت ناشران فعلی، بدون اخذ یک تصمیم اساسی، در ادامه صنعت نشر، ناچار وقفاتی صنفی حاصل خواهد گشت. از این‌رو همکاری صنفی ناشران، تشکیل شرکت‌های بزرگتر و پرسنل‌ایه تری برای نشر مطبوعات و کتاب، قرار فرجام ناپذیر مقتضیات اقتصادی و اجتماعی زمان است.

فقدان طرح و برنامه‌ی جامع نشر

متأسفانه کمتر ناشری اینک در ایران، ممکن است مقدمات فعالیت، حدود، و ظرفیت سالیانه حرفاً خود را، دست کم از آغاز سال، فراهم کرده، یا حتی پیش‌بینی کرده باشد. «بی‌برنامگی»، و تسلیم به پیش‌آمد و تصادف، سنت، اگر نگوئیم عادت بد و بیمارگونی بینش عمومی ایران، همچنان در مؤسسات مطبوعاتی‌ها نیز حکم‌فرمایست. این بی‌برنامگی، افزون بر عدم همکاری میان ناشران، از جمله‌دوباره کاری‌های زیانمند بی‌موردنی را از پی‌دارد. مثلاً‌گاه، ترجمه‌ی یک کتاب از دو مترجم مختلف، بوسیله‌ی دو ناشر گوناگون، یکباره منتشر می‌شود و با توجه به بازار محدود کتاب، هر دو ناشر را دچار زحمت و زیان می‌سازد. ایجاد طرح و برنامه، و پیش‌بینی فعالیت‌های سالیانه ناشران، حداقل از ارکان بیبود اقتصاد کتاب، در آینده‌ی نزدیک باید قرار گیرد.

عدم تفکیک تخصصی ناشر و کتابفروش

هنوز بین ناشر کتاب و کتابفروش در ایران، حد فاصل آشکاری

وجود ندارد . عموماً ناشران ، خود کتابفروش‌اند . غالباً در درجه‌ی اول کتابهای را برای جزئی فروشی خود ، چاپ می‌کنند . مسئله‌ی «معاوضه‌ی بدن جام کتاب» نیز که سابقاً بدان اشاره کردیم ، ناشی از همین اختلاط و عدم تفکیک «ناشر» از «کتابفروش» است . ناشران ، به اصطلاح ، برای جور کردن جنس فروشگاه خود ، دست به معاوضه‌ی کتاب ، بصورت معامله‌ی پایا پای ، با سایر ناشران کتابفروش ، می‌زنند . تراکم کار و وظائف ناشر ، در دنیای امروز ، تفکیک «ناشر» از «کتابفروش» را ، ضروری می‌سازد . ناشری که بعنوان کتابفروش ، و بوسیله‌ی معاوضه ، کتاب ناشر دیگری را با تخفیف افراطی می‌فروشد ، هیچگاه نمی‌تواند ، انتظار مقابله‌ی به مثل از طرف ناشر دیگر ، نداشته باشد ، و «سیاست تثبیت تخفیف» را به صنف و جامعه‌ی ناشران و کتابفروشان ، پیشنهاد کرده بقیولاند .

یکی از بزرگترین مشکلات اتحادیه‌ی ناشران ایران نیز ، درآخذ و اجرای تصمیم‌های اساسی همین است که اتحادیه‌ی ناشران ایران ، در حقیقت «اتحادیه‌ی ناشران و کتابفروشان» است . عدم تفکیک این دو از یکدیگر ، و تضاد خواست‌ها و برخورد منافع آنان ، بعنوان «ناشر» و «کتابفروش» ، بطورهمزمان و توأم ،أخذ و ضمانت اجرای اکثر از تصمیم‌های نهائی را برای آنان ، دشوار می‌سازد .

عدم تفکیک تخصصی انواع انتشار

ناشران ما ، باستانی یکی دو مورد ، هنوز در کار نشر کتاب ، دارای جنبه‌ی تخصصی نیستند . بدین معنی که هر یک رشته‌ای خاص ، مثلاً اقتصاد ، طب ، روانشناسی ، جامعه‌شناسی ، ادبیات و مانند آن را برای

خود بر نگزینه‌اند، تا عموماً تمام قوای خود را روی آن رشته متمرکز سازند، و منحصراً به انتشار آن رشته پردازند. بلکه اکثر از ناشران ما، بیشتر توجه به «بازار عمومی کتاب» دارند. هر کتاب را که فکر کنند مشتری دارد، و از نویسنده یا مترجمی معروف باشد، منتشر می‌سازند. از اینرو، از کتاب طباخی، گلدوزی، فرهنگ زبان آلمانی، طب الصادق، رساله‌ی فقهی، چهل طوپی، تست کنکور، برادران کارمازوف گرفته تا هر نوع ممکن دیگر از کتاب را می‌توان ضمن فهرست انتشارات اکثر از ناشران ایران یافت. بعبارت دیگر، «تقسیم کار»، بمعنی فنی کلمه، در جامعه‌ی ناشران ایران، تاکنون صورت نگرفته است. بدین معنی که مثلاً یکی از آنان ناشر آثار ادبی، دیگری ناشر آثار پزشکی، سومی ناشر آثار ریاضی و فیزیکی و نظری آن، باشد.

این کیفیت - عدم تفکیک رشته‌ی تخصصی ناشران - خود ناشی از پائین بودن سطح نشر کتاب، و عدم نصاب کافی کتابهای متنوع و خواستاران آن، در ایران است. بطوریکه کمتر ناشری ممکن است با انتخاب یک رشته‌ی اختصاصی و انحصاری در نشر کتاب، بتواند به حیات اقتصادی و حرفاًی خود دادمه دهد.

شأن حدوث تاریخی دیگر این وضع، بیشتر ناشی از وضع تکوین صنعت نشر در ایران است. اکثر از ناشران، نخست ناشر کتابهای درسی بوده‌اند. در انتشار کتابهای درسی، طبعاً کمتر توجهی خاص، بدرشتهای مشخص داشته‌اند. بلکه توجهشان بیشتر مبذول به نشر دوره‌ی کامل کتابهای دبستانی یادی‌رسانی بوده‌است، اعم از کتابهای ریاضی، ادبی، تاریخی

جغرافیائی و یا غیر آن . بدین ترتیب اکثر از ناشران ما ، در حرفه‌ی خود ، هنوز در مرحله‌ی « همه کارگی » بسرمی برند . و بسیاری از لغزش‌های آنان ، در محاسبات و پیش‌بینی‌ها و حدهای ایشان ، در انتخاب و نشر پاره‌ای از کتابهای نامرغوب نیز ، ناشی از همین همه‌کارگی و عدم تخصصی در یک یا چند رشته است .

فقدان مشاوران مطبوعاتی

ناشران کشورهای متعددی عموماً ، برای خود ، دارای مشاوران و سرپرستان مطبوعاتی ویژه‌اند که غالباً از میان بر جسته‌ترین دانشمندان هر رشته انتخاب می‌شوند . انتخاب کتابها ، یا تنظیم برنامه‌های برای نویسنده‌گانی که به همکاری با یک ناشر دعوت می‌شوند ، کم و بیش همه به عهده‌ی این مشاوران ، سرپرستان و مدیران نشر ، واگذار شده است . توسعه‌ی دانش بشری ، و تفکیک تخصصی دقیق رشته‌های علوم ، اصولاً به یک تن اجازه نمی‌دهد که در تشخیص و انتخاب آثار بر جسته در هر رشته ، همواره صاحب نظر باشد . از این‌رو ، وجود مشاوران مطبوعاتی در هر صنعت روبرو توسعه و توسعه یافته‌ی نشر کتاب ، الزام آور است . لیکن متاسفانه اکثر از ناشران ما ، هنوز عمیقاً به این نیاز حرفه‌ای خود پی‌برده‌اند ، و غالباً آنرا ، امری تجملی و افرون بر سازمان می‌شمارند . و یا در پاره‌ای از موارد گاهی مشورت جوئی خود نیز ، تنها بیک مشورت تصادفی بایکی از نویسنده‌گان و مترجمانی که احیاناً گذارشان به مؤسسه‌ی آنها افتاده است ، و یا وی را در محلی دیده‌اند ، اکتفامی نمایند .

بی‌پناهی قانونی حق طبع و تألیف

به علت فقدان قانون ویژه‌ی حق طبع و تألیف و ترجمه و حمایت از حقوق آثارهنری، اینمی لازم برای نویسنده‌گان، مترجمان و همچنین ناشران ایرانی، وجود ندارد. کتابی را ممکن است بی‌اجازه‌ی نویسنده یا مترجم آن منتشر سازند. هرچند راههایی برای شکایت آنان به مقامات قضائی وجود دارد، لیکن این راهها، مستقیم و مشخص نیست. و برهمبنای حقوق تألیف و ترجمه قرار ندارد. این وضع، برای یک ناشر، گاه فاجعه‌ی آمیزتر می‌شود. و آن هنگامی است که وی کتابی را با خون دل منتشر ساخته در تبلیغ آن کوشش فوق العاده بکار برد و باشد. سپس برای آن، بازار فروش بیابد و بعد شخص دیگری بی‌تحمل‌زحمت، مخفیانه به چاپ آن، مبادرت ورزد. این مشکلی است واقعی که در سالهای اخیر، حتی پرونده‌های فراوانی، دردادگستری تشکیل داده است. لیکن در هر حال، حل رضایت بخش آن را، از طریق دادگستری، پس از وقوع جرم و تضییع حق، به هیچ وجه نمی‌توان جستجو نمود. بلکه باید به پیشگیری آن با برنامه و وضع مقرراتی مشخص پرداخت. خوبشختانه، لا یحدی قانونی خاصی که بنظر نویسنده نیز رسیده است، از طرف دولت تهیه شده است. لیکن اتحادیه‌ی ناشران خود بعنوان یک صنف، می‌تواند و باید بد تدوین آئین نامه‌ی عملی و الزام آوری اقدام ورزد.

چاره جوئی مشکل اقتصاد کتاب

در این بررسی، ما، همچنانکه اشاره رفت، خود را بیشتر محدود به مسائل مستقیم یا غیر مستقیم اقتصاد کتاب نموده‌ایم. امید ما این بوده

است که این بررسی مقدماتی ، دست کم موجب جلب توجه اکثر از افراد مسئول ، روشنگری نسبی افکار عمومی و انگیزندگی بحثی اساسی درباره‌ی مسئله‌ی کتاب و راه حل‌های آن ، گردد . در طول گفتگوهای گذشته ، بر اثر تفکیک مسائل و انگیزه‌شناسی و شناخت فراخنا و آسیب‌های همبسته‌ی کتاب ، بطور ضمنی ، گاه به کنایه و گاه به تصریح ، بد راه حل‌هائی اشاره شده است . در اینجا دیگرما ، به دسته بندی صریح این راه حل‌ها ، بطور کلی ، می‌پردازیم . قید «**بطورکلی**» ، ضروری است . چون ، هر یک از این راه حل‌ها ، به یک طرح وسیع ، و برنامه‌ی تفصیلی اجرائی نیازمند است که در موقع خود باید بدانها پرداخت .

از بررسی مقدماتی مسائل کتاب ، فعلاً چهارده پیشنهاد کلی زیر ، برای بیبود اقتصاد ییمار گونه‌ی کتاب ، بدست می‌آید :

- ۱- تبدیل انواع خوانندگان بالقوه به خوانندگان بالفعل
- ۲- تبدیل خوانندگان کم خوان به خوانندگان پرخوان ، بوسیله‌ی ایجاد اشتیاق به مطالعه‌ی آزاد

۳- بالا بردن سطح انتشار کتاب ، بیاری توزیع ، تبلیغ و خبرگزاری

بهتر

۴- تسریع در کوتاه ساختن مدت فروش کتاب ، یعنی دست کم تقلیل متوسط دو ، تادوسال و نیم کنونی مدت فروش ، بدینکمال

۵- ایجاد بحث و نقده و معرفی بیشتر و هرتب و پی‌گیر کتاب در مطبوعات ، رادیو ، تلویزیون ، تلویزیون آموزشی ، مدارس و کانونهای جوانان ، و مانند آن

۶- ایجاد مؤسسه یا کانون اختصاصی برای سنجش افکار عمومی در

باره‌ی کتاب ، و کشف دقیق و مرتب سلیقه و نیاز خوانندگان به انواع آثار متنوع ادبی ، علمی ، هنری و مانند آن

۷- تقویت هالی ، و تشویق اجتماعی و نویسنده‌گان و مترجمان شایسته ، بطور یک‌داندک‌شماره‌ی مهمی از آنان ، نویسنده‌گی را بعنوان شغل اصلی خود برگزینند ، و به پرورش و توسعه مرتب اطلاع و کارآگاهی فنی خود در این حرفه پردازند .

۸- علاوه بر تشویق و تأیید نویسنده‌گان خود ساخته ، ایجاد مکتب نویسنده‌گی و اقدام منظم به پرورش و انتخاب و کشف نویسنده‌گان و مترجمان جوان ، و جلب توجه نیروی خام ولی مستعد انسانی ما بسوی خلاقیت - های ادبی .

۹- پائین آوردن نسبی ببهای کتاب‌های چاپ ممتاز

۱۰- تثبیت ببهای کتاب ، و پیشگیری از تخفیف‌های گوناگون و افراطی ورشکست‌کننده‌ی ناشر

۱۱- ایجاد شرکت بزرگ نشر به کمک ناشران کتاب با سرمایه‌ی کلان ، تا آنکه برای مثال :

- کاغذ مصرفی نشر کتاب را سالیانه یکجا ، به ببهای ارزان تر تهیه نمایند

- نماینده‌گان شهرستانها ، و فروشنده‌گان جزء ، تکلیف‌شان روشن شود ، و به سوء استفاده از رقابت‌های زیانمند ناشران کوچک با یکدیگر اقدام نورزند .

اگر تمام ناشران نتوانند در یک شرکت بهم به پیوندند ، دست کم ممکن است ، شرکتهای سهامی متعددی ، حتی با فروش سهام به نماینده‌گان

فروش و نویسنده‌گان و مترجمان، تشکیل داد

۱۲- استفاده از وام‌های توسعه‌ی صنعتی کم بپره از بانک‌های
مربوط، توسط شرکت‌یا شرکت‌های ناشران. همچنین ممکن است،
با ارائه‌ی طرحی مستدل، از «سازمان بر نامه» برای توسعه‌ی نشر
کتاب، یاری خواست.

۱۳- ایجاد مجله‌ی مخصوص ناشران، برای بالا بردن اطلاعات فنی
و عمومی در زمینه‌ی کتاب و صنعت نشر، و طرح مسائل، و مباحث
سودمند مربوط.

۱۴- توجیه مسائل اقتصادی، و تحلیل اهمیت کیفیت محتوی کتاب،
و رابطه‌ی آن با بهای کتاب. یعنی ابلاغ بیان مطالبی نظری اکثر مباحث
این بررسی، برای روشنگری اذهان عمومی در تمام سطح‌های ابتدائی،
متوسط و عالی. بطوریکه هر ایرانی تحصیل کرده بداند، و معتقد شود
که با خرید هر یک کتاب خوب، خشتی برای استواری بنای کاخ فرهنگ
کشور خویش، تهیه کرده است، نه آنکه پول کتاب را کفاره‌ی گناه و
تحمل ستمی بشمارد که وی را به پرداخت آن، مجبور ساخته‌اند.
این گونه توجیهات، باید از گران نمائی بیجای کتاب در ایران
بکلی بگاهد.

لزوم توجه به ابعاد غیر اقتصادی کتاب

سخن ما تاکنون بیشتر به جنبه‌های اقتصادی کتاب نظر دوخته‌است.
لیکن مسئله‌ی کتاب، تنها یک مسئله‌ی اقتصادی نیست که تنها در یک
چار چوب اقتصادی بتوان به حل یا بررسی آن پرداخت. توجه به
جنبه‌های فرهنگی، اثر اجتماعی، نفوذ مثبت و منفی کتاب در رشد

شخصیت ملی و مانند آن، خود نیازمند به بررسی‌ها، بر قادها، و طرح هائی اختصاصی است. برای مثال بخاطر پرورش و حمایت نویسنده‌گان بومی ایرانی و آثار اصیل علمی و ادبی فارسی، باید مقررات، انجمن و تشکیلات ویژه‌ای بوجود آید. این تشکیلات از جمله لازم است، معرفی بهترین آثار ایرانی را، بیاری ترجمه بزبانهای خارجی، در جهان عهدهدار شود.

مؤسسه‌هایی نظیر «انتشارات فرانکلین» شایسته است، متقابلاً متعهد شوند که در برابر هر ده اثر خارجی که بفارسی بازبرمی‌گردانند، دست کم یک اثر فارسی را نیز بیکی از زبانهای زنده‌ی جهان، ترجمه نمایند. برای رشد راستین فرهنگ ایران، فاجعه‌آمیز است که در زمان حاضر، «ترجمه»، بیش از «نگارش» و «تألیف»، حامی داشته و در نتیجه برای «متوجه» آن، پول سازتر باشد.

مؤسسات ذینفع خارجی، غالباً از متجمان ایرانی که از زبانهای آنان، اثری را بفارسی ترجمه می‌کنند، حمایت مالی خود را دریغ نمی‌دارند. اینگونه مؤسسات به فراوانی و آسانی، تا مبلغ پنجاه هزار تومان، در سال‌های اخیر، آنهم تنها برای چاپ اول و اگردون یک اثر خارجی بفارسی، حق ترجمه پرداخته اند. لیکن حتی در حدود یک هفتم ($\frac{1}{7}$) این مبلغ را نیز کسی به بهترین تألیفات اصیل این‌کشور نمی‌پردازد. در کشاکش سودای ترجیح ناسالم «ترجمه» بر «تألیف»، چندان تصادفی و بی‌تمهید مقدمه بنظر نمی‌رسد که بسیاری از کتابهای را که در سال‌های اخیر، از زبانهای خارجی ترجمه کرده‌اند، در پشت جلد، یا حاشیه‌ی پوشش آنها بجای تصویر و شرح حال نویسنده‌گان، برخلاف

شیوه و سنت تمام کشور های پیشرفته، عکس و زندگی نامه‌ی مترجمان آنها را با بر جستگی تمام، منتشر می‌سازند. حتی، کم نیستند کتابهایی که از طرف پاره‌ای از دانشگاه های ما منتشر شده‌اند، لیکن روی جلد آنها، نامی از نویسنده‌گان آنها به هیچ وجه وجود ندارد. بلکه نام مترجم، بدون ذکر کلمه‌ی ترجمه، خواننده فریبانه، بسانی که گوئی اثر، تأثیفی صد درصد ایرانی است، و نام روی جلد آن نیز، همان نام نویسنده‌ی آنست، روی آنها نقش بسته است. خواننده‌ی دقیق، گاه بزحمت باید از لابالای سطور، یا مقدمه‌ی آنها دریابد که اثر، ترجمه‌ای بیش نیست، و مؤلف آن یک نویسنده‌ی خارجی است. این رویه‌ی خودپسندانه و بیماری آسا، آنچنان شایع شده است که حتی می‌توان از وجود خطریک نوع «لوس پروری افراطی مترجمان» در ایران یاد کرد.

البته ترجمه‌ی آثار خارجی، برای پیوند فکری و فرهنگی ذوق و اندیشه‌ی ایرانی با ارزنده‌ترین شاهکارهای علمی و ادبی جهان، کوششی ضروری، وزایا و ثمر بخش است. لیکن رشد ترجمه‌در ایران، هرگز باید بصورت رشدی سلطانی و زیانمند درآید. و تمام بافت‌های اصیل اندیشه‌ی خلاق ایرانی را در نطفه بخشکاند و نابود سازد. فن نویسنده‌ی، زایائی ادبی، خلاقیت فکری، مستقل اندیشیدن و مستقل نگاشتن نیز همچنان باید پاپای «ترجمه»، در ایران پرورش یابد. برای نسل شکوفای ما، خود کمینی‌زا، حقارت انگیز و یأس‌آمیز است که در دوره‌ی بلوغ و نیاز عمیق خویش بمعزت نفس و اعتماد بدخود، دریابد که از کتابهای داستانی تا دانشگاهی او، همه ترجمه‌ای مستقیم از آثار خارجی است. بهترین نیروهای

ادبی کشورش ، تنهامترجمان درجه دوم و سوم آثار غیر ایرانی اند ؛ ایران گوئی به هیچ وجه نویسنده ، وایرانی هرگز خلاقیت ادبی واستعداد نویسنده‌گی ندارد . بلکه تنها باید برای همیشه ، ریزه‌خوار نعمت نویسنده‌گان کشورهای پیشرفتی باشد !

این وضعی است که هم اکنون ، سرکمندانه از چند سال پیش ، دانسته یاند انسته ، خواسته یا ناخواسته ، برای یک استعمار همه جانبه‌ی فرهنگی ما ، برای فعالیت و اصرار و حمایت یک جانبدی پاره‌ای از مؤسسات با مطالع غیر انتقائی و وابسته به کمک‌های خارجی از ترجمه‌ی آثار غیر ایرانی بزبان فارسی ، مقدمات آن بشدت فراهم شده است . از اینروی ، تادیر نگشته است ، باید از وقوع احتمالی یاقطعی این فاجعه ، از هم اکنون ، پیشگیری نمود .

واپسین یادآوری

بطور خلاصه ، توجیه اقتصادی ، تفکیک عوامل گرانی ، گران - نمائی ، کم خوانی و گریز از مطالعه ، بخاطر تدوین هر طرح جامع ، و چاره جوئی مشکل کتاب ، ضروری است . یک چنین تحلیلی از جمله‌ی توائد ، حدود وظایف ، و حتی مصلحت تجاری ناشران را ، تنها اگر بخاطر جلب مشتری و فروش بیشتر هم که باشد ، در «پیکار با بیسوادی» ، یعنی تبدیل خوانندگی بالقوه ، به خوانندگی بالفعل ، و کمک به پیشرفت تحصیلی کم سوادان ، و ایجاد اشتیاق به مطالعه در نو سوادان ، بخوبی روشن سازد . برای مثال ، مقدار فروش ، و انتشار کنونی کتاب در ایران ، با همه نارسائی‌ها و مسائلی که دارد ، تنها مدیون وجود کم و بیش ،

« بیست درصد قشر باسواند جمعیت » است . اگر بیسوادی هزمن در میان بزرگسالان ریشدن شود، بد نسبت وضع کنونی، دست کم انتشار و فروش کتاب ، « چهار برابر » ، افزایش خواهد یافت . یعنی اگر مجموع تیراز کتابهای متفرقه در ایران ، در زمان حاضر ، برای وجود بیست درصد باسواند ، بین هفتاد هزار تا « یک میلیون » نسخه باشد ، هنگام ریشه کنی بیسوادی، به حدود سه میلیون و نیم ، تا « پنج میلیون » نسخه خواهد رسید . بدین ترتیب، شرکت ناشران، در پیکار با بیسوادی، در حقیقت، شرکت آنان ، در جبهه‌ی یک کوشش همه‌گیر « بازاریابی کتاب » است .

اگر یک « خوانندۀ شناسی » صحیح، بر اساس اصول سنجش افکار و عقاید عمومی، به کمک ناشران انجام شود، بخوبی میزان تقاضای موجود برای یک کتاب ، یا حدود زمینه‌ی « تنوع خواهی خوانندگان »، آشکار می‌شود . و ناشران و مترجمان و نویسنده‌گان ، بیدعده‌ی خاطر ، دست بکار پاسخگوئی به نیازهای فرهنگی ، و عرضه داشت خوراک روحی و معنوی مشتریان و خوانندگان خود خواهند شد . و صنعت نشر از صورت یک قمار بی برنامه و بدفر جام کنونی، خارج می‌شود .

تمام موارد یکه بر شمردیم ، به ویژه تعیین « نقش دولت »، وزارت اطلاعات ، رادیو ، تلویزیون ، وزارت فرهنگ و هنر ، وزارت آموزش و پرورش ، مدارس ، انجمن‌های خانه و مدرسه ، مطبوعات ، شهرداری‌ها ، و روابط ناشران با یکدیگر و با مردم، همه در طرحهای تفصیلی باید جستجو و مشخص شود .

و اپسین بیآمد این بررسی اینست که مسئله‌ی کتاب ، پیچیده تر

از آنست که تنها گرانی، یا بدی محدود آن، و یا کثرت بیسواندی دایران، چنانکه عموماً تصور می‌رود، سبب عدم فروش آن باشد. مسئله‌ی واقعی کتاب، تا به نحوی اصیل، حل نشود، مشکل فرهنگ ایران، هیچگاه بصورتی راستین، حل نخواهد شد.

علاوه بر این، مسئله‌ی کتاب، تنها یک مسئله‌ی «فرهنگی» یا «اقتصادی» نیست. بلکه همچنان یک مسئله‌ی مهم «بهداشت روانی» است. اعتیاد به مطالعه کتابهای خوب، از تنها ای های پر رنج و اعتیادانگیز می‌کاهد. به جوانان وسعت اطلاع، اعتماد به نفس، و قدرت شخصیت می‌بخشد، و از کامجوئی‌های بدی، و توسل جوئی بدامن سیگار، مواد مخدره و استعمال الکل، تا حدود سلامت بخشی، پیشگیری می‌نماید. همچنین اعتیاد به مطالعه، بهترین مددکاری ایام تنها و زمین‌گیری روزگار پیری و بازنشستگی است. اگر این اعتیاد پرثمر، از کودکی و جوانی، پیری نشود، در پیری بدشواری میسر خواهد گشت.

پایان

در این کتاب می شعر آنیم:

صفحه	صفحه
۲۶- گران نمائی و اقتصاد	۱- مسئله‌ی گرانی کتاب
۳۹-۴۱ تابع کتاب	۶- پایداری مسئله
۴۱-۴۶ صفحه‌های خالق کتاب	۹- شکایته‌ای اساسی خریداران
۴۶-۸ کالبد شکافی هزینه‌ی	۹ کتاب
۴۸-۹ نشر کتاب	۱۰- شکایته‌ای اساسی ناشران
۴۹-۵۰ خواننده شناسی	۱۱- مسائل اساسی کتاب
۵۰-۵۶ پدیده‌ی کم خوانی	۱۱-۱۳ راه حل‌های توسعه‌ی فروش
۵۰-۵۶ ناشر، کتاب و کتابخوان	۱۲- کتاب
۵۶- ۷ در ایران	۱۲- ارزیابی راه حل‌های مسئله
۵۶- ۷ عالی کم خوانی و گریز	۱۳- کتاب
۵۷- ۸۰ از مطالعه	۱۴- ۲۵ قبول ضمنی گرانی کتاب
۵۷- ۸۰ کمیابی کتابهای مورد توجه	۹- حکومت سلیقه، داوری و
۵۸- ۵۹ عدم دسترسی به کتاب‌دلخواه	۱۵- ۱۸ پندار شخصی ناشران
۵۸- ۵۹ فقدان منابع اطلاع و	۱۰- تخفیف و رشکستگی
۵۹- ۶۰ ضعف کتاب‌شناسی	۱۱- توسعه جوئی‌های پر
۵۹- ۶۰ کمی تنوع کافی کتاب	۲۲- ۲۴ دردرس
۶۰- ۶۶ کمی نویسنده‌گان و	۱۲- کیفیت، فدای ارزانی
۶۶- ۶۷ مترادفات حرفه‌ای	۱۳- گرانی یا گران نمائی کتاب
۶۷- ۸ ناشران	۱۴- مهمترین علل گرانی کتاب
۶۷- ۸ فقدان طرح و بر نامه‌ی	۱۵- کمی تیراژ کتاب
۶۸ جامع نشر	۱۶- ضعف سرمایه‌گذاری در نشر
۶۸- ۶۹ عدم تغییک ناشر و کتاب‌فروش	۱۷- گندی سرعت فروش
۶۸- ۶۹ تغییک تخصصی انواع	۱۸- تخفیف افراطی برای
۶۹- ۷۱ انتشار	۲۹- ۳۰ فروشنده‌گان
۷۱ فقدان مشاوران مطبوعاتی	۱۹- نسبت ارزانی ممکن کتاب
۷۲- ۷۴ بی‌پناهی قانونی حق طبع و تألیف	۲۰- گران نمائی کتاب
۷۲- ۷۵ چاره‌جوئی مشکل اقتصاد	۲۱- گران نمائی و درآمد خواننده
۷۲- ۷۵ کتاب	۲۲- گران نمائی و عدم اعتقاد
۷۴ لروم توجه به ابعاد غیر	۲۳- ۴ به مطالعه
۷۵- ۷۷ اقتصادی کتاب	۲۴- گران نمائی و مطالعه‌ی تجملی
۷۷- ۸۰ واپسین یاد آوری	۲۴- عدم توجه به حق تألیف
	۲۴- ۶ و ترجمه
	۲۵- ارزانی و گرانی کاذب
	۲۷- ۸ کتاب

«غیر قابل فروش»

اهداگی اتحادیه ناشران و کتابفروشان

LIBRARY
OF
PRINCETON UNIVERSITY

32101 076326543

NEC)

Z450

3

S245

968